

СІЧЕНЬ 1977 JANUARY

ЮНАК

КЛИЧЕМО "СОС!!!" ДО ВСІХ ДОВЖНИКІВ!

Як ми остерігали наших читачів у попередньому числі "Юнака" та "Готуйсь", що Поштовий Уряд Канади може нам відібрати привілей висилки журналів т. зв. другою клясою, ця небезпека для правильної появи й існування пластових журналів вже не тільки грозить, але **заіснувала**. Ми втратили привілей дешевої висилки журналів другою клясою, бо більшість відборців не вплатили передплати.

Не зважаючи на наші постійні упімення, більшість відборців журналів, на жаль, не є передплатниками, але післяплатниками. Кличемо на порятунок і віримо, що довжники відізовуться на наше "СОС".

**Адміністрація журналів "Готуйсь"
і "Юнак"**

ВАЖЛИВІ ПОВІДОМЛЕННЯ

● **Зміну адреси** просимо оплачувати сумою 50 центів. Це є кошт виготовлення нової адресної плити.

● **Виготовлення кліш** у "Пластовому Шляху" оплачують ті, хто присилає фотографії.

● **За зміну американських чеків**, згідно з канадським банковим законом, доплачуємо 50 центів. Просимо цю суму добавляти до передплат, висланих чеками.

Пластове видавництво уже повний рік у новому приміщенні Багато пошти все ще блукає по старих адресах. Нова адреса:

**2150 Bloor St. W.
Toronto, Ont. M6S 1M8
Canada**

ПЛАСТОВА КРЕДИТИВКА в Торонті

на корисних умовах

● дає **ПОЗИКИ**
та

● **приймає ОЩАДНОСТІ.**

● Пластова Кредитівка міститься у Пластовому Домі в Торонті.

● **Урядові години:**

вівторок і четвер 7-9 вечора,
субота 2-4 по пол.

**Plast (Toronto) Credit Union Ltd.,
2199 Bloor St. West, Toronto 21, Ont.
Phone: 769-9998**

Пластуні і Пластунки в Торонті!

**СКЛАДАЙТЕ
СВОЇ ОЩАДНОСТІ
у Пластовій Кредитівці!**

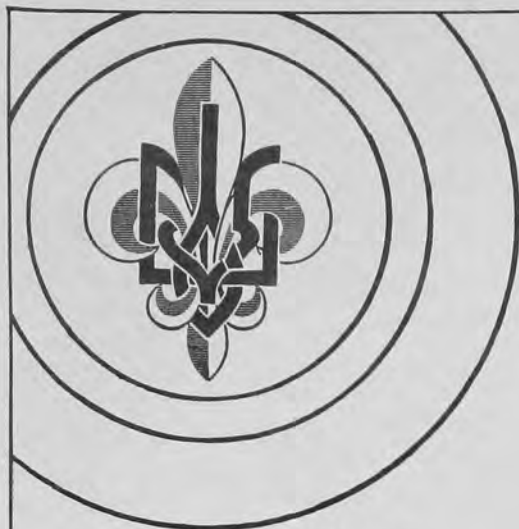
ХТО ЗМІНЯЄ АДРЕСУ

має зараз повідомити про це адміністрацію "Юнака",
подаючи свою давню й нову адресу

YUNAK — a Ukrainian Monthly Magazine, published by PLAST, Ukrainian Youth Ass'n, 2150 Bloor St. W. Toronto, Ont. M6S 1M8, Canada Tel.: (416) 769-7855

АДРЕСА АДМІНІСТРАЦІЇ: YUNAK MAGAZINE, 2150 Bloor St. W. Toronto, Ont. M6S 1M8, Canada — Canada.
АДРЕСА РЕДАКЦІЇ: Mrs. Olha Kuzmowycz, 221 Fire Island Ave, Babylon, N. Y. 11702, U.S.A.

Second class mail registration number 2185 ● Printed by Kiev Printers Ltd., 860 Richmond St. W., Toronto 3, Ont

"Юнак" — журнал пластового юнацтва.
Появляється щомісяця крім липня і серпня.
Видає Головна Пластова Булава.

Редагує колегія.
Головний редактор:
пл. сен. Ольга Кузьмович.

Члени редакційної колегії:
ст. пл. Уляна Близнан,
пл. сен. Тоня Горохович,
гетьм. вірл. Ксеня Одежинська,
ст. пл. Юрій Павлічко,
пл. сен. Олександра Юзенів.

● Усі редакційні матеріали слід слати
на адресу головного редактора.

● Редакція застерігає право виправляти
мову, як теж скорочувати й виправляти
одержані матеріали згідно з пластовою
термінологією, пластовими виховними
напрямами та вимогами
юнацького віну читачів.

З М І С Т

- 2 Запалюємо Святвечірню свічку! Привітання з Різдвом
- 3 Звернення Головних Булавних до юнацтва... **
Лист Нездоланим **
Не забувай! Б. Лепкий
- 4 Олександр Довженко — поет у кіномистецтві
Подруга Гребля
- 5 Розповідь учасника про Акт Соборности О. Смик
- 6 Святий Вечір в українському селі О. Потічна
Різдвяна ніч М. Голод
- 7 Таємниця різдвяної ялинки **
- 8 Молоде перо: Сон Т. Мацібурно
- 9 Сучасні визначні українці: Анна Чорнодольська **
Що каже юнацтво про "Юнака"? **
- 10 Сторінка здоров'я: Які є наслідки наркоманії
В. Соханівський
- 11 Ніч перед Різдвом О. Грищенко
- 13 Прецілі М. Турчин і Р. Юзенів
- 16 Зміни у вимогах юнацьких проб **
- 17 Вивчаємо нові українські слова **
- 18 Кितिця незабудьків на свіжій могилі Марка Мацина
Р. Мицьо
Добре діло Марка О. К.
- 19 Нові платівки: Софія Ротару О. Нузишин
- 20 Вікриття першої пластової домівки
в Австралії Н. Карпатська
- 21 Висліди 2-го конкурсу на молодечий твір
в Австралії І. Білинська
- 22 Хроніка
- 24 Листування
- 25 Замість квітів на могили, Датки на пресфонд.

● На обкладинці: Різдвяна картка Михайла Дмитренка.

● Ілюстратори цього числа: пл. сен. Д. Даревич, М. Левицький, ст. пл. М. Турчин, ст. пл. Р. Юзенів, Віра Юрчун.
Оформлення нової обкладинки: ст. пл. Андрія Мадая,
а першої сторінки — ст. пл. Наталки Пак.

ЮНАК

СІЧЕНЬ 1977 Ч. 1 (160) РІК XV

Інтернаціональне стандартно-серійне число,

0044-1384

ЗАПАЛЮЄМО СВЯТВЕЧІРНЮ СВІЧЕЧКУ!

Пригадуємо усім пластункам і пластунам, розсипаним по п'яти континентах світу, що цього року, як і минулими роками, знову усі "зустрічаємося" символічно 6-го січня, о год. 5-тій по пол. східно-європейського часу, коли в Україні сходить перша зірка, запалюючи Святвечірню Свічечку. У США і Канаді о год. 10 вранці.

У хвилині запалення цієї свічечки, поодинокі чи у пластовому гурті, з'єднаймося думками і бажаннями з усіма близькими та далекими — родиною та друзями та поздоровімо їх із цим великим Святом.

СКОБ!

ХРИСТОС РОДИВСЯ!

Головна Пластова Булава

З РІЗДВОМ ХРИСТОВИМ І НОВИМ РОКОМ

найсердечніші привітання з побажанням всього добра
— віри і запалу, щоб завжди була готовість і сила служити
Богові й Батьківщині —

Начальному Пластунові пл. сен. Юрієві Старосольському,
Головним і Крайовим та Станичним Пластовим Проводам,
Проводам Пластприяту
та усім Пластункам і Пластунам у світі,
а зокрема Пластовому Юнацтву, Співробітникам
і Передплатникам "Юнака"

ш л е

Редакція та Адміністрація "Юнака"

ЗВЕРНЕННЯ ГОЛОВНИХ БУЛАВНИХ ДО ЮНАЦТВА У СПРАВІ ГОЛОДІВКИ 12-ГО СІЧНЯ

Дорогі Юначки і Юнаки!

Головна Пластова Булава видала заклик до всіх пластунів у вільному світі, щоб прилучилися до новонародженої традиції, яку проголосив В. Чорновіл у самвидавних матеріалах з України, і провести 12-го січня одноденну голодівку, так як її проводять у тюрмах і концентраційних таборах ССРСР українські в'язні.

Заклик Головної Пластової Булави прийняли всі голови Крайових Пластових Старку в днях 24-27 жовтня 1975 р., і він був поміщений у нашій пресі.

Згідно з ним доручено:

1. Провести голодівку 12-го січня серед пластового сенйорату, старшого пластуства і юнацтва від 14-го року життя вгору. Заощаджені із голодівки гроші переслати до Головної Пластової Булави, яка передасть їх повністю, як дар Пласту, на акцію допомоги переслідуваням в Україні.

2. Переводячи цю голодівку при своїх щоденних зайняттях, треба старатися звернути на це увагу чужого довкілля, вияснюючи її причину, та цим збільшити кількість прихильників для міжнародної акції в обороні українських в'язнів у ССРСР.

Отже всі юначки й юнаки від 14-го року життя обов'язково беруть участь у голодівці в дні 12-го січня — Дні Солідарности, а молодші юначки й юнаки за дозволом батьків — добровільно. Закликайте при цьому Ваших батьків, знайомих, членів інших українських молодечих організацій прилучитися до Дня Солідарности, щоб наші брати та сестри на Україні мали живий доказ, що вони не самі у своїй боротьбі за волю і справедливість, — що ми всі з ними!

С К О Б !

Пл. сен. Люба Крупа Пл. сен. Петро Содоль
гол. булавна УПЮ-ок гол. булавний УПЮ-ів

Юнаки! Юначки! Пам'ятайте, що ми, пластуни, продовжуємо започатковану минулого року традицію Дня Солідарности з українськими в'язнями тюрм і концентраційних таборів у ССРСР. Для пригадки, як проводити цей день, подаємо звернення головних булавних УПЮ до всього українського пластового юнацтва.

Невідомий автор з України

ЛИСТ НЕЗДОЛАНИМ

... Людьми були Ви — й лишітесь з народом!
Все інше — спорохніє, відпаде.
Бо й справді: той достоїн лиш свободи,
Хто кожен день за неї в бій іде.

А ви ішли, ішли ви, як уміли,
А ви ішли, як знали і могли,
І чорне терня, на путі каміння
Не сталю, а серцями ви товкли.

Ніхто не знав такої в світі муки,
Як ви зазнали — й витерпіли все.
Тому безсмертні ваші віщі звуки,
Родюче зерно й невищербний серп!

І то дарма, коли іти на цвинтар,
Учора, чи сьогодні, чи за рік.
Вмирає тільки — людина-гвинтик
Та не вмира — Людина-чоловік!

Тюрма, серпень 1972 р.

Богдан Лепкий

НЕ ЗАБУВАЙ!

Хоч ти живеш далеко на чужині,
Де інші люди та інший звичай,
Про рідні ниви, гори, ріки сині
Не забувай! Не забувай!

Хоч ти багатий і свободний нині,
За океаном віднайшов свій край,
Про тих, що там, у рідній Україні,
Не забувай! Не забувай!

Живеш в Бразилії чи в Аргентині,
Поїдеш в Мехіко чи Парагвай,
Про те, що діється сьогодні в Україні,
Не забувай! Не забувай!

Яким богам і у чийй святині
Ти молишся? Своїх святих благай,
Щоб відчинили шлях твоїй родині
В наш Рідний Край! В наш Рідний Край!

Свіжістю різдвяного колача пахнуть
святочні картки — гості в самотньому дворі.
Дзвонить пріязна даль
Колядкою.
Мир і благовоління
стають ялинковою дійсністю.

М. Голод

5 січня 1972.

ОЛЕКСАНДЕР ДОВЖЕНКО — ПОЕТ У КІНОМИСТЕЦТВІ

Створити твір достойний великості мого народу,
— ось єдина мета, єдиний зміст мого життя.
Благослови, Господи, мої нетверді руки"...

Олександр Довженко

Дорогі Подруги і Друзі!

Цим разом на розмові про "Великих" у нашій культурі було нас більше. Долучилися юначки й юнаки, що приготувляються до 3-ої проби.

— Подруго, питаєте нас, хочу знати, що я пам'ятаю зі школи про "Розстріляне Відродження", — запропонувала Христя.

— Мені дуже запам'ятався Олександр Довженко, що свої перші фільми про Україну — "Звенигора" і "Земля", не зробив, але проспівав, як птах. Правда, що він за "Землю" дістав міжнародню нагороду. Ці фільми створили наше кіномистецтво. Його називають "першим поетом кіна". Але Сталін за "Землю" мав розстріляти Довженка. Фільм заборонили показувати. Чи так, подруго? — озвалася Таня.

— А я забула, як називалися його "соцреалістичні" фільми.

Мені було радісно довідатися, що юнацтво пам'ятає багато зі школи. Це правда, "Земля" до дна національна, українська. Це могутня поема нашої землі. На ній спиралося "Розстріляне Відродження". Тоді, коли "Звенигора" створив за сто днів, то "Аероград", "Мічурін", "Щорс" — соцреалістичні фільми, робив 22 роки, будучи, ніби в полоні, у Росії. Робив їх з примусу. Йому було заборонено відвідувати Україну. А він до болю за нею жив.

Був вояком у Другій світовій війні, бачив як виріс наш народ "розумово, політично, морально, як ні один народ у світі". Готує новий фільм "Повість полум'яних літ", але його не побачив світ. Змушують писати сценарій "Відкриття Антрактиди", щоб ним прославити Росію, її царів і людей. І щойно 1952 р. Довженкові дозволено поїхати на Дніпро, щоб зробив новий фільм при нагоді будови Кахівського моря. Мистець хотів створити фільм про вічне море українського життя, хотів зберегти на вічність у ньому Запорізьку Січ і Ве-

ликий Луг (вони мали піти під воду). Зустріч з Україною воскресила мистця.

— Розкажіть, подруго, як він сидів на березі Дніпра, пишучи сценарій, — просила Рома.

Чудові його записи в щоденнику. Раджу прочитати їх. Ось що пише у ньому:

"Я дивлюсь на синій Дніпро, слухаю плескіт хвиль. Нічого дорожчого у світі немає для мене... Ніколи я ще не був таким, ніколи я ще так не відчував життя і не був так переповнений любов'ю до свого народу... Річка моя, життя моє..."

Пишучи, плакав від хвилювання, від напливу високих почуттів.

Але з цього захоплення не постав фільм. Казали повертатися до Москви, а там чекала його передчасна смерть. Виготовлений сценарій москалі використали і зробили російський фільм.

— А коли написав свою "Зачаровану Десну" — чи в цьому часі? — озвався Андрій. — Пам'ятаю, що критика сприйняла цей твір ентузіастично. Повість не вийшла українською мовою, її переклали на російську й англійську мови, нагородили вже по смерті Довженка за неї, але світ не знав, що Довженко українець, подавали його за росіянина.

Ще пригадаю Вам, Друзі, життєпис мистця. Народився в селі В'юнища на Чернігівщині в родині козаків хліборобів. Вчився в Глухові, читав заборонені книжки і глибоко переживав відродження України. Був в українському війську в 1918 р., з більшовиками зіштовся 1919 р. після "чотирикутника смерті". Був у Берліні в посольстві, кинув нелюбу працю і вчився у мистецькій школі імпресіоністів. Згодом повертається в Україну і разом з М. Хвилювим творять ВАПЛІТЕ, організацію, яка об'єднувала творців "Розстріляного Відродження".

Довженко один з найвизначніших кіномистців світу. Його фільми мали великий вплив на кіномистців світу, а "Зачарована Десна" — літературний твір, який можна порівняти до Гімаліїв, так високо він підноситься понад рівень соцреалістичної літератури 1940 — 1955 років. Хіба ж можна Вам не знати про великого Довженка, складаючи третю пл. пробу?

Скоб!

Подруга Гребля

Розповідь учасника про Акт Соборности 22 Січня 1919 року

У Лукіянівських касарнях у Києві 22 січня 1919 р. великий рух уже о 4.30 вранці. Січові Стрільці готуються до великого свята. Кожний стрілець чистить одяг, зброю, у всіх обличчя радісні, почуття святкові.

О шостій годині, хоч на дворі ще було темно, відділи війська сходилися на подвір'я касарень. Відбувається перегляд одностроїв і озброєння. Старшини при перегляді теплим словом повчають як і що треба робити. Згодом відбувається пробна дефіляда усіх сотень. У повітрі чути рівний крок сотень вояків. Ряди стали і тоді почувся наказ:

— Всіма сотнями, в напрямі на Софійський майдан ходом руш!

Рушила сотня за сотнею. Пекучий мороз скрипить під ногами. Багато людей уже на вулиці. Вони радісно вітають вояків окликами:

- Слава українському війську!
- Слава Січовим Стрільцям!
- Слава воїнам нашої Республіки!

Перший, другий, третій, четвертий і п'ятий полки стали найближче до членів Директорії і делегатів із Західної Української Народної Республіки. Січові Стрільці творили залізну охорону уряду Української Народної Республіки.

Софійський майдан заповнився людьми. Організовано приходили студенти, середньошкільна молодь, організації, братства, робітники.

Запанувала тиша. Прочитано Універсал Злуки:

“Від нині зливаються в одно віками відділені одна від одної частини України — Галичина, Буковина, Закарпаття і Придніпрянська Україна в одну Велику Україну.

Сповнилися відвічні мрії, для яких жили і за які вмирали найкращі сини України. Від нині є тільки одна незалежна Українська Республіка...”.

Після прочитання цього акту була Богослужба, співали “Многих літ” українській владі й народові, оркестра грала національний гімн, війська маршували перед трибуною. Січових Стрільців очолював полковник Іван Чмола (пластун). Під час читання універсалу і дефіляди лунали оклики “Слава! Слава! Слава!”, члени Директорії, вояки, люди з радости обіймалися, тиснули собі руки.

Свято Соборности тривало майже цілий день. Відділи війська повернулися до касарень аж під вечір. А кілька днів після свята 5-ий полк Січових Стрільців, вояком якого був автор цієї розповіді, виїхав на фронт у Чернігівщину ставити опір московсько-большевицьким військам, що рушили на підбій України.

Поміщуючи спомин про знаменну подію з нагоди її 50-річчя, колишній двадцятилітній січовий стрілець Олексан Смик написав:

“Я радий, що маючи сімдесят років, можу відзначити 50-річчя цих великих історичних подій з усією українською спільнотою. Мені не жаль умирати, бо я не тільки боровся за свободу і соборність українських земель, але я ще був на Софійській площі свідком великого історичного Акту Злуки...”.

Подано за статтею Олексі Смика, “Народня Воля”, 16 січня 1969 р.

Купно і продаж реальностей
Оцінка (валюація) реальностей
Аранжування, купно і продаж
мортгеджів
Загальна асекурація

R. CHOLKAN & CO. LIMITED
Realtor — Insurance Agent
527 Bloor St. W. Toronto — Tel.: 532-4404
2336 Bloor St. W. Toronto — Tel.: 763-5555
4984 Dundas St. W. Etobicoke — Tel.: 236-2666
INSURANCE:
2336-A Bloor St. W. — Toronto — Tel. 763-5666

Закликайте Ваших друзів і приятелів
передплачувати і читати «Юнака»!

Святий Вечір в українському селі

Надворі смеркається. Жінки вже скінчили приготувати страви на вечерю. Гарно прибрали хату. На цілій підлозі розстелена солома. У кімнаті стоїть дуже гарно прибрана ялинка. На ній оздобі власної роботи: янголики, кошики, ланцюжки, когутики — це все з соломи. Є також багато яблук і різних тістечок. На вершку ялинки прекрасна зірка. У хаті дуже тихо, всі дожидають, коли появиться перша зірка на небі. Ось і показалася. У хатах заблимали світла. За вікнами сріблиться біленький сніг. Нараз відчиняються двері і до хати входить господар і за собою веде корову, коня та вола. Кожному дає по кусочку хліба із сіллю. Це на пам'ятку того, що тварини були при народженні Ісуса. Завівши тварин до хліва, господар приносить до хати дідуха. Ставить його в куті під образами. Дідух — це перший сніп озимого жита, зібраний з поля в полудне; його переховували аж до Різдва Христового. На Новий Рік господар кличе хлопців, щоб цей сніп вибили палочками. Зерна з нього сіють, а соломі палять у садах, далеко від хат, щоб дідухи до них не дісталися.

Дідух уже в хаті. Господар прикриває стіл сіном, на сіно застеляє обрус. У місці, де має стояти миска господині, кладе зерна пшениці і маку та декілька головок часнику. З цієї пшениці мелять мукі і перед Йорданом замішують з неї хрестики, вішають їх на дверях, щоб "нечистий" не зайшов. Після Йордану хрестики їдять із свяченою водою. Маком господині осипають корови, щоб чарівниці не мали до них доступу. На вечерю господарі запрошують також свою родину чи знайомих. Всі спільно моляться, діляться просфорою і бажають собі взаємно всього найкращого, а після цього починають вечеряти. Кожний дивиться поза себе, чи є там його тінь; як нема, то значить, що той не діжде наступного Святого вечора.

Господиня наливає в склянку горілки власного виробу і по черзі кожного частує. Склянка переходить з рук до рук. Ніхто не може випити горілки до кінця, кілька крапель кожний мусить вилляти на підлогу для домовиків.

Страв буває дванадцять, стільки, як апостолів. Найперше господиня подає борщ з вівсяними кашками, далі капусту з горохом, рибу, оселедці, вареники, голубці з рижю чи гречки, юшку з грибів, узвар, пампушки та кутю. Першу ложку пшениці з куті господар розкидає. Хто скільки зловить зернят пшениці, стільки йому нажати снопів на жнива.

Як тільки скінчили вечеряти, за вікнами вже озиваються колядники. Входять до хати, колядують. Господарі частують їх горілкою і тістом. Коли кінчиться вечеря, дівчата виходять на подвір'я і прислухаються до голосів собак. Звідки почує голос, звідти прибуде її чоловік. А діти по вечері в'яжуть ложки, щоб корови не розбігалися, як будуть їх пасти влітку. Так усі добре забавляються — старі то розмовляють, то співають, а діти скачуть по соломі, поки не заснуть. Згодом і старші лягають спати. На столі лишаються страви в найкращім порядку, щоб коли прийдуть душі померлих уночі, могли поживитися.

Олександра Потічна

— ученця IX кл. Свято-Миколаївських КУ
в Торонті

*Різдвяна ніч сном стелиться на землю
Деся ніби місяць засвітився хмарно,
Перлові зорі пісню заспівали,
Деся нібито забулися всі жалі.*

*Здалеку прилетіли райські птиці,
Присіли на хвилину на ялинці.
Згадали про минуле неповторне,
Всміхнулися барвистим саявом жемчугів.*

*Так хочеться погладити крилатих,
Рукою доторкнутися краси,
Задержати на довше райських гостей,
Відкинути печалі назавжди.*

*Минає тиха мить благословенна,
Знялися райські птиці у вирії.
Тремтять ще віти темної ялинки,
Відлетіли крилаті назавжди.*

М. Голод

26 грудня 1971 р.

Таємниця Різдвяної Ялинки

Звичай різдвяної ялинки поширений по всьому світі. Можна сказати, що Різдвяні Свята без зеленої прибраної ялинки з запаленими свічечками годі собі сьогодні уявити. Здається, що наче серед мертвеччини холодної зими завітало до кімнати зелене, тепле життя, яке, змішане з запахом ялиці, співами колядок та веселим дитячим сміхом, викликає справжній різдвяний настрій.

Спершу цей звичай був тільки по містах серед заможнішого населення, але швидко він поширився і на села, так що згодом і найбідніша родина, особливо, де є дітвора, не обходиться без ялинки, прибраної блискучими оздобами. На початку сторіччя цей звичай шириться і серед українського народу.

Звичай ставлення різдвяної ялинки, що за своїми символами тісно зв'язаний з дохристиянським культом, не має нічого спільного з християнською символікою. Звичай цей досить новий, не має більше як 300 років. Походить він з Німеччини, де з початку 17 ст.; першу історичну згадку про неї знайдено 1605 р. у Штрасбургу. В одній подорожжі по Ельзасі, записаний у старій хроніці, говориться, що в "Штрасбурзі ставлять на Різдво в кімнаті ялинку, а на ній вішають вирізані з кольорового паперу квіти, яблука, оплатки, мосяжні стружки, цукор тощо".

На початку 19 ст. запалено першу різдвяну ялинку у Відні, занесену подругою архикнязя Кароля. Після звичай ставлення ялинки охопив Німеччину й Австрію, а потім увесь світ.

Німецька етнографія ставить походження різдвяного дерева у зв'язок з т. зв. "двадцяткою", тобто з часом поміж Різдвом і Водохрищами. У тому періоді мало місце старогерманське зимове свято "Юль". Прямого попередника різдвяного дерева добачають у альзаському звичаї вношення на Свят-Вечір до хати ялинового гілля, тобто "різдвяного клечання", яким магічним способом забезпечувано здоров'я, ріст та плодовитість.

Подібний звичай "різдвяного клечання" зустрічаємо й сьогодні в англосакських країнах. Тут ялинкове гілля заступають гілочки або пучки вічно зеленого гостролисту. Темно-зелені колючі та блискучі листки гостролисту

неначе обіцяють довге, невичерпне життя, а коралеві ягідки, що довкола стебла рослини, настраюють радісно-весело і святково-різдвяно.

Не чужі традиції дерева життя і серед українського народу. Вони живі в народі в образі весільного гілля або вильця, звісного по всій Україні. Є це звичайно більшенька зелена гілочка яблуні, груші, черешні, а взимі сосни чи смереки, що її звичайно готують і прикрашують перед весіллям у домі молодії.

У народі живуть традиції дерева життя і смерті, і не виключено, що воно відігравало важливу роль в святі зимового повороту сонця, нашого Різдва. Доказом цього можуть послужити стародавні колядки.

Саме дерево життя в народній уяві не було пов'язане з якимось означеним деревом, так само як і в інших народів. В одних колядках говориться про явора, в інших про кедрове дерево, а ще в інших про винну лозу. У народному мистецтві заступають світове дерево пучки зеленого зілля або квіток. Дерево життя — це символ основи всякого існування. У цьому значенні могло заступати дерево життя пшеничний сніп-дідух, який був символом земних врожаїв, а в переносному значенні — самого життя.

Народні традиції сильніші від усіх записаних свідочств. Вони переживають не тільки сто-

Сорок сім учнів нашої шостої класи середньої школи провінційного міста Вікторії туристичним автобусом приїхали на летовище Туллямаріне біля Мелборну. У поспіху з валізами в руках переходимо контроль квитків і сідаємо в літак, щоб летіти в дальшу подорож.

З приємною усмішкою на устах стюардеса показала нам, як одягати рятункові наплечники і для безпеки пояси, бо летіти будемо понад морем. Загули мотори, мені відразу стало якось моторошно, і я закрити очі. Адже це я лечу на літаку перший раз!

Через деякий час долинув голос із голосника, що ми летимо на висоті десять тисяч футів над морем. Літак саме проходив крізь хмари, деякі з них виглядали, наче гори, інші як статуї, і нараз перед очима став вид будинків, міст, які тяжко було пізнати. Та я вже дещо знав, роблячи шкільні завдання так звані "асайменти" про Європу. Я шукав тоді в журналах та в енциклопедії потрібного матеріалу. При тій нагоді я звернув увагу на знімки історичних міст, величних будівель. Аж ось і Роттердам, і я згадав, що тут загинув Євген Кононалець.

І знову величні спіралі катедри в Кельні, славна річка Райн, широчезна вузлова станція Франкфурт, яку недавно бачив я у шпигунському фільмі в телевізії. Потім промайнули під нами баварські Альпи, де відбувалися цюгоричні світові лещатарські змагання. І нараз дивлюсь і сам собі не вірю: пасмо гір, перед очима, синіх-синіх. Де ж ми? Де їх бачив? Аж мороз пішов по спині, коли впізнав — та це ж наші Карпати, які я часто бачив на картинах.

І я розхвилювався, що сталося, чому літак поніс нас у той бік, хотів кричати, щоб завер-

нув, бо звідти мало хто вертається! Тяжко зідхнув і задумався.

Шкільні друзі запитують мене, що це за країна? Що це за місто? Я глянув униз і здригнувся. "Це ж Київ! Україна, — кажу їм, — ось дивіться, як на картині, Дніпро, Канів і могила з пам'ятником великому пророкові Тарасові Шевченкові, бані Святої Софії, а далі пам'ятник Володимира Великого, що тисячу років тому прийняв християнство і охрестив Русь-Україну. А там он Богдан Хмельницький на коні!"

"Яке чудове місто, які гарні зелені квітники", — каже один, що сидить напроти мене. "Так, — кажу їм, — Україна чудовий край, хоч і в неволі, а коли б вона була вільною, то це був би справжній рай".

"Ви знаєте, — кажу їм далі, — що Україна протягом століть була шпихліром Європи. Всю Європу могла прогодувати своїм хлібом, а сьогодні купують хліб в Америці та Австралії".

Розповідаю їй боюся, ану ж скажуть, що я українець, і буде тобі, хлопче, тепло.

Незабаром чую шелест і легеньку ходу, придивляюся і своїм очам не вірю: яка гарна й мила дівчина в українському одязі з китцею червоних квітів у руках. Видно, прийшла зустрічати й іде просто до мене. Я хотів схватись, та не міг, бо не міг очей відвести від її краси, від її чудового українського одягу. Я простягнув руку, щоб подякувати, подякувати за те, що такої краси я ще не бачив. Хотів навіть обняти її, але в цю хвилину чую голос стюардеси:

— Уважай, не розлий кави!"

Я розплющив очі й опам'ятався, побачив, де я, взяв каву і глянув у вікно: внизу синіло море, а в даліні, на обрії, ввижалась постать усміхненої дівчини в українській ноші, з блакитними, як перли, очима.

Я ще довго дивився в далечінь, а літак тим часом непомітно сідав на летовище в Довонпорті.

Тарас Мацібурко

(17 років, учень сер. школи в Джілонгу біля Мелборну)

ліття, а й тисячоліття. Тому не дивниця, що коли в пізнішому часі, в добі християнства, відновлено культ дерева життя у вигляді різдвяної ялинки, всі народи між ними й український, без великого вагання прийняли його до свого культу як давнього знайомого.

Це єдина розв'язка таємниці різдвяної ялинки.

СУЧАСНІ ВИЗНАЧНІ УКРАЇНЦІ

**АННА ЧОРНОДОЛЬСЬКА — УКРАЇНСЬКИЙ
СОЛОВЕЙКО**

Анна Чорнодольська — це молода українська співачка, що здобула собі вже широку славу в Канаді та США своїм прегарним голосом, який — т. зв. “кольоратурний сопран” — нагадує соловейкові співи. Співачка народжена в Австрії, переїхала з батьками до Канади та поселилася в Монреалі.

Там стала новачкою гнізда УПН-ок “Пташата”. Досі співачка відчуває близький контакт з Пластом, як про це інформує нас її новацька виховниця, яка обіцяла нам написати більше про свою колишню новачку, а теперішнього славного соловейка. Там вона закінчила музичну консерваторію, осягаючи перше місце та першу нагороду, а згодом здобула ступінь бакалявра в університеті Мек Гілл. У Нью-Йорку вона дебютувала вперше 1972 року на концерті в Карнегі Голл, і вже тоді гострий музичний критик Нью-Йорк Таймсу писав про неї як про рідкісний талант і голос, який хотілося б частіше чути.

Але молода співачка зосередила свої виступи радше у Канаді, співаючи із монреальською симфонічною оркестрою під диригентурою славного Зубіна Меті та із симфонічною оркестрою Торонто.

Анна Чорнодольська співає в опері Квебек, в Національному центрі мистецтва в Оттаві і в телевізійних оперових продукціях. Крім цього, вона постійно бере участь у різних концертах, добуваючи собі щораз ширший розголос і славу.

Українці Канади знають молоду співачку із численних виступів на українських імпрезах, українці у США мали нагоду в листопаді 1976 року слухати її в Нью-Йорку у залі Тавн Голл на першому Інавгураційному Концерті Україн-

ської Музики, який улаштувала Українська Музична Фундація. Саме на цьому концерті Анна Чорнодольська захопила слухачів своїм виконанням пісень Лисенка, Стеценка, Степового, Гнатишина, Людкевича, а вже зокрема “солов’їним співом” пісні сучасного композитора Коса-Анатольського.

Анна Чорнодольська — це вже не аматор чи початкуюча співачка, а вицколена з добрим голосом артистка, яка своїми виступами на міжнародній сцені приносить нам славу як “український соловейко”.

ЩО КАЖЕ ЮНАЦТВО ПРО “ЮНАКА”?

Дорогі Юнаки і Юначки!

Щоб успішно редагувати “Юнака”, редакції треба знати, як Ви реагуєте на окремі дописи чи числа “Юнака”. На жаль, Ви такі тяжкі до писання. Майже нечуване, щоб хтось із Вас написав коротку чи довгу записку, що “такий то спомин мені дуже подобався” або “навіщо поміщується такі то описи, коли вони нецікаві”, чи щось подібне. Дещо довідатись можемо тільки із запитників, але вони не завжди кажуть правду, бо часто ті, що виповняють, наслідують своїх сусідів, або пишуть під впливом того, хто роздає запитник тощо.

Минулого року проведено опит у двох найбільших станицях — у Торонті та в Нью-Йорку.

У Торонті на запитник відповіло 112 юнаків і юначок. Запитник був про травневе число “Юнака”. 10 відповіло, що не читало, 5 прочитало заголовки, 28 переглянуло, а 52 прочитали те, що їм було цікаве. Найбільше в “Юнаку” цікавило їх: знімки, таборові спогади, “комікси”, сміховинки і загадки. Хотіли б, щоб у “Юнаку” було більше зніmkів і рисунків, пісень і дописів про музику, ручні роботи, про Торонто, ігри і забави та рубрика на зразок популярної “Дір Еббі”.

Запитник у Нью-Йорку виповнили 23 юнаки і юначки, присутні на “Вечорі “Юнака”. Якнайцікавіше у “Юнаку” подали: “Фоторепортер питає” (11), “Цвїр” (4), знімки, табори, хроніка (по 2). Хотіли б більше про спорт (10), пластування (6).

Висліди вказують на те, що юнацтво “Юнака” не читає так, як би повинно читати, обмежуючись читанням списків датків, сміховинок та огляданням знімок. Однак знаємо, що зацікавлення Ваші далеко ширші і Ви не є такі поверхові, якби здавалось на підставі запитників. Думаємо, що радше Ви заліниві докласти трохи труду, щоб у своєму журналі

ЯКІ Є НАСЛІДКИ НАРКОМАНІЇ

Було б помилкою думати, що наркоманія найбільше поширена серед тих, які живуть бідно, у недостатках, у найбільш занедбаних дільницях наших міст. Її вона у всіх прошарках суспільства — серед багатих і бідних, вчених і малоосвічених та різних національних груп. Звичайно проявляється частіше в емоційно нестійких, недозрілих, імпульсивних, злосливих, невдоволених собою і своїм середовищем, які не мають і не шукають жадної мети свого життя, чи тих, які не вміють дати собі ради під тиском персональних труднощів чи тиском довкілля. Вони не можуть терпеливо зносити біль, напруги чи інших нервових утисків (стресів).

Безсумнівно, що надмір пілюль і наркотиків у висліді можуть, і звичайно мають, поважний вплив на здоров'я як окремих людей, так і цілих спільнот. Причиною смерти — у випадках самогубства чи нещасливих випадках — часто буває пошкодження тієї частини мозку, яка керує диханням чи дією серця. Другим дуже небезпечним і шкідливим наслідком може бути самий навик, тобто хвороблива звичка, якої так тяжко, а деколи навіть неможливо позбутися. Встрикування до жили звичайно спричинює інфекцію, чиряки, запалення печінки чи навіть зараження крові. Деякі хемікалії, що мають нахил спричинювати галюцинації, наприклад ЛСД, небезпечні тим, що змінюють людську уяву про дійсність, час, простір тощо, а через це стають причиною випадків наглої

смерти (через скок з мосту, з поверху), бо такий людині може видаватися, що вона є легкою і може літати.

Ще іншими наслідками є звичайно ворожість і відчуження від власної родини, товариства, приятелів. Брак нормального відпочинку і харчу, переживання та занедбання персональної гігієни є причиною частих захворювань, венеричних недуг тощо.

Не менше важливим є і те, що досить часто такі одиниці ломлять закони і за це попадають до в'язниці, поправчих домів тощо.

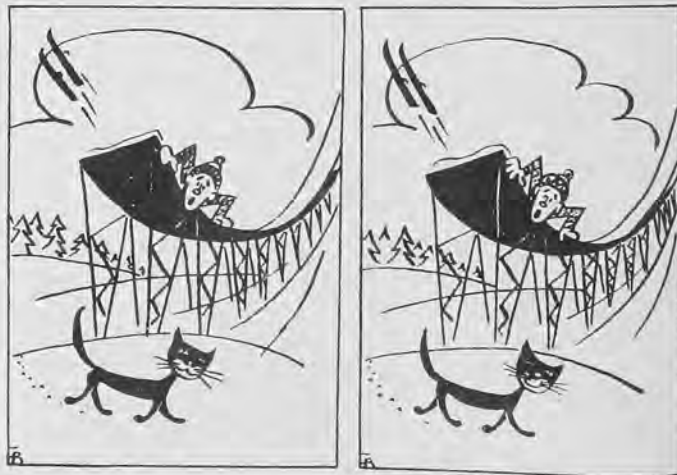
Оце ми натякнули тільки коротко на деякі погані, шкідливі чи навіть смертні наслідки споживання чи надуживання "драгсів". Їх є багато більше. Ми хочемо, щоб молодь про це знала, бо через знання можливо запобігати нещастю, уникати болів, клопотів для себе, батьків і спільноти.

У черговій статті напишемо, як можна пізнати, що хтось є наркоманом.

Пл. сен. Володимир Соханівський

ЗАГАДКА

Знайдіть на цих двох малюнках десять відмінностей.

прочитати по-українському про різні цікаві речі і події, про які напевне читали б, якби вони були англійською мовою. Не може "Юнак" складатися зі списків пожертв та гумору і загадок, бо тоді він не виконуватиме свого завдання. Тому, хоч Редакція старається містити в ньому багато легкого матеріалу, вона закликає всіх Вас потрудитися і читати інші дописи, особливо ті, які інформують і розглядають проблеми українців. Якщо Ви тепер, у юнацькому віці, не привикнете читати українських журналів і книжок, Ви втратите багато і пізніше жалуватимете цього. Тут завдання за курінними і гуртковими — читати і обговорювати "Юнака" на сходинах, звертати увагу членам на поодинокі дописи та дописувати до свого журналу.

Ніч перед Різдвом

Олександр Грищенко

Від Редакції: Подаємо скорочено образ про епізоди з життя Олександра Довженка, що його змалював Олександр Грищенко у збірці споминів п. н. "З берегів зачарованої Десни", В-во "Молодь", 1964. Олександр Довженко світової слави кіномистець і автор твору "Зачарована Десна" кохався у народній творчості. Він передав їй красу і силу у цьому своєму творі своїм соковитим, барвистим словом. Читайте більше про О. Довженка у цьому числі ("Гутірка з юними друзями").

— Чи ти знаєш, який сьогодні день? — запитав Сашко, коли я зайшов увечері до нього.

— Який? Звичайний, — відповів байдуже. — Трохи холоднуватий. Надворі хурделиця зірвалася і мороз міцнішає.

— Так, кажеш, холодно? — вів далі Сашко. — Чи не так, як у "Ніч перед Різдвом" за Гоголем? А місяць, не бачив, на небі, чи може чортяка вкрав?

Тоді я зрозумів, чому він запитував про сьогоднішній день:

— Зрозуміло, — відповідаю, — ти про вілію натякаєш?

— Еге ж. І про кутю з медом на покуті, і про узвар. А може, поласуєш трохи кутею?

— Я б оце і від звичайнісінького чаю не відмовився, — відповідаю йому в тон.

— Варюшо, чуєш? — гукнув до другої кімнати. — Пора святковий стіл накривати, колядники вже під вікном.

Варвара Семенівна не забарилася. За якихось чверть години ми вже сиділи правда, не за святковим, а за звичайним, буденним столом і пили чай з хлібом та ковбасою.

— Ти уявляєш, Варюшо, що зараз на селі діється? Там сьогодні такий чудесний перегук колядників, що здається, ніч би провів надворі й холоду не відчував би. Чи не так, Шурочко? — звернувся до мене.

— А ти ходив колядувати? — допитував-ся Сашко. — А яких колядок у вас колядують? Допивши склянку, я заспівав:

*Пішла слава по всім світі,
По небесному повіті:
Діва Сина породила
Та в ясельця положила.
Сіньцем, сіньцем притрушає.*

Олександр і Варя були в захопленні.

— Чудово! чудово! — вихваляли обоє. А Олександр особливо любив колядки та щедрівки і знав їх велике множество.

— Зверніть увагу на побудову вірша — в три рядки. А мова яка! — Олександр увійшов у свою роль, і його вже важко було спинити, ані перебалакати. Лишається одне — слухати, бо він на диво вмів підкоряти собі будь-яких співрозмовників. По невеличкій паузі промовив:

— Пригадав оце одне святкове оповідання, про нашого солідного радянського працівника, керівника дуже солідної установи. Якраз у такий саме день повернувся той чоловік додому з урядування, зайшов у хату й оступів: у ніс йому вдарили незвичайні пахощі кулінарного мистецтва. Як мисливський пес, повів своїм чутливим носом у повітрі, нюхнув раз, другий, третій і гримнув на дружину:

— Знову? Доки я буду терпіти твої міщансько-обивательські звичаї та забобони? Чи хочеш, щоб місця позбувся та з керівної посади потурили?

Дружина мало не знепритомніла з переляку. Проте швидко отямилася.

— Та Бог з тобою! Що ти таке верзеш, ще й у Свят-Вечір? Ну годі вже, не гнівайся.

Це ж таки ради твоєї матері... Вона стара людина...

— Еге, з вас обох, як з гусок вода, а мене однаково питають.

— А ти кажи, що нічого святкового й у рот не брав, навіть не нюхав і не доторкнувся.

— Що ти сказала? Щоб не їв, не нюхав і не доторкався?

— Так ні. Якщо вже питатимуть, то так скажеш. — Чоловік злякано глянув на дружину й дрібно закліпав віями.

— Ну то як, подавати на стіл чи зачекаєш?

Чоловік запитливо глянув на стіну, за якою було помешкання його заступника.

— А як там довідаються?.. То ж такий ортодокс, ще більший від мене.

Дружина голосно засміялась.

— Хіба на службі... А вдома таке діється, як у нас. Он і дитину охрестили, сама призналась. Каже, поїхали в Сосницю до батьків, а мати без її відома взяла й охрестила.

— Ну, коли так, то подавай, — рішуче махнув рукою той.

— І кутю? — всміхнулася дружина.

Посідали за стіл. Хазяїн хильнув для почину першу чарчину. Зразу повеселішав і посмілішав. Тоді й помічника свого забажалося побачити за святковим столом. Той негайно з'явився, й передріздвяне торжество завирувало в надхненній бесіді. Незабаром гість завів:

*Накривайте столи, та все килимами —
Радуйся.*

*Ой, радуйся, земле,
Син Божий народився.*

А на ранок, як завжди, за вікном засигналив шофер, сповіщаючи, що прибув за начальством. Але ж вийшла мати й сказала, що начальники похворіли, та щоб він їхав собі. Шофер підморгнув і включив мотор.

Узимку день малий. Тож обидва "ортодокси" прочунались аж під вечір, причому обом здалося, ніби вони встали ранком, і почали лагодитись на службу. А коли прийшли до тямку, то знову сіли за стіл і продовжували в учорашньому дусі.

І знову на ранок за вікном учувся знайомий сигнал. Цього разу пощастило дружині помічника розбуркати чоловіка і в машину упхнути.

А ввечері він доповідав своєму начальникові за тим же столом:

— Зозульку звільнив. Вашим іменем. Прогуляв день — значить, Різдво справляв. А Печериця й Опеньок другий день не з'являються, теж, мабуть, ще не одсвяткувались.

— Вигнати! Одужаю — сам вижену, — рішуче заявив той на підпитку.

— І правильно, — погодився помічник. — Всі вони тільки на службі не вірять у Бога, як сказав Остап Вишня.

ГОЛОВОЛОМКА

Арифметичний лябіринт: Спробуйте дійти до центра лябіринту так, щоб сума цифер, які стрінуться на шляху, дорівнювала 100.

Ваші заощадження складайте, а позички на всякі потреби беріть у фінансовій установі, що їй на ім'я:

УКРАЇНСЬКА ФЕДЕРАЛЬНА КРЕДИТОВА КООПЕРАТИВА "САМОПОМІЧ" У ДІТРОЙТІ

ТРИ БЮРА ДЛЯ ВАШИХ ПОСЛУГ

НА ЗАХОДІ МІСТА

7346 Michigan Avenue

At Tarnow

Detroit, Michigan 48210

Tel.: 841-2390

У ВОРРЕНІ

28792 Royan Road

Warren, Michigan 48092

In The King Plaza Just South of 12 Mile Rd.

Tel.: 573-7074

ГОЛОВНЕ БЮРО

11838 Jos. Campau Avenue

Hamtramck, Michigan 48212

Tel.: 891-4100

Щадіть — Позичайте — Обезпечуйтеся.

ПРЕЦІ

МИХАЙЛО ТУРЧИН
І РОМАН ЮЗЕНІВ

БР. КУЛЬКА

"КАЖУТЬ ЛЮДИ..."

НАПИСАВ БРАТЧИК ФІЛЬКО СТАРУХ

КАЖУТЬ ЛЮДИ, Я ПРИСТІЙНИЙ.
ДЕ Ж ТУТ ПРАВДУ ДІТИ,
ЯКБИ ХТОСЬ СКАЗАВ "НЕПРАВДА",
НЕ МІГ БИТИ СТЕРПІТИ.

КАЖУТЬ ЛЮДИ, ЩО Я МУДРИЙ
І ЩО ДОБРЕ ВЧУСЯ,
САМІ МУДРІ КНИЖКИ МАЮ,
ЦЬОГО НЕ ЗРІЧУСЯ.

КАЖУТЬ ЛЮДИ Я ТАКОВНИЙ,
ЕТИКЕТУ ЗНАЮ,
ІМ НОЖЕТ Я І ВИДЕЛЬЦЕМ,
СЕРВЕТКИ ВЖИВАЮ.

КАЖУТЬ ЛЮДИ, ЩО Я ГЕНІЙ,
НЕМА ВЖЕ МУДРІШИХ,
БІЛЬШ ТАКОВНИХ, ЕЛЕГАНТНИХ
І БІЛЬШ ПРИСТІЙНІШИХ.

...

- СКАЖИ, СИНУ, ХТО ТІ ЛЮДИ,
І ЧИ ЇХ БАГАТО?
- ТА ВЛАСТИВО... ТО... Є... ТІЛЬКИ...
МОЇ МАМА Й ТАТО.

ЮЗ

18.29.76

Багатокультурність?

Ціла ідея багатокультурності має за завдання допомогти канадцям у співжитті та зрозумінні іншого походження і зрізничкованості.

Хоч урядова постійна політика стосується всіх канадців, проте багатокультурність побудована на засаді добровільності. Вдійсності, це залежить від нас, чи вона матиме успіх.

Наш Федеральний Уряд встановив наступні програми й засоби для зберігання нашої культурної спадщини:

У МІНІСТЕРСТВІ ДЕРЖАВНИХ СПРАВ

багатокультурна програма має за завдання допомагати у плеканні культурного розвитку всіх канадських груп, які бажають зберегти свою спадщину й тим збагатити Канаду. Для досягнення цієї мети діють:

Взаємодія етнічних груп

Ця програма дає до диспозиції свої професійні сили на те, щоб допомагати групам на національному й льокальному рівнях у ділянках комунікацій та організації.

Програма канадської ідентичності намагається скріпити культурну ідентичність меншин та плекати зрозуміння і поширювати знання про культурну різноманітність Канади за допомогою мистецтва, театрів, фестивалів народньої творчості та літератури.

Канадські етнічні студії

Під керівництвом Дорадчого Комітету для канадських етнічних студій діють програми дослідів етнічних студій в Канаді. Цей Дорадчий Комітет також спонзорує гостинні виклади професорів і лекторів у канадських університетах.

Технічні засоби для вивчення неофіційних мов

призначає фонди на опрацювання і продукцію навчального матеріалу для курсів мов.

Програма багатокультурних центрів допомагає добровольчим групам організувати центри багатокультурності в льокальних громадах.

Програма інтеграції імігрантів

допомагає різним групам у ділянці партиципації імігрантів у канадське суспільство.

Програма дотацій

призначає фонди для добровольчих груп для підтримки широкого спектру багатокультурної діяльності.

НАЦІОНАЛЬНА РАДА ФІЛЬМІВ

Як частину свого вкладу в програму багатокультурності, Національна Рада Фільмів випродукувала понад 400 фільмів у 19 різних мовах. Їх можна безплатно отримати в бюрох Національної Ради Фільмів у Вінніпегу, Ванкувері, Торонті, Монтреалі, Оттаві й Галіфаксі.

Це залежить від вас.

НАЦІОНАЛЬНИЙ МУЗЕЙ ЛЮДИНИ

Національний Музей Людини в Оттаві документує історію усіх етнокультурних традицій в Канаді. Цей музей зібрав величезну кількість експонатів, звуко-візуальних записів і фільмів. Спеціальну увагу звертається на такі елементи як народня архітектура, хатне умеблювання, передіндустріальна техніка харчової продукції та ручних виробів, традиційні перекази, родинне і комунальне життя, свята та обряди. Також підготовляється культурні виставки та переїзdnі покази.

ПУБЛІЧНИЙ АРХІВ

Програма Національного Етнічного Архіву має за завдання віднаходити й охороняти етно-культурні рекорди перед втратою, пошкодженням чи знищенням. Персонал фахівців почав збирати рекорди цього багатого й важливого аспекту нашої спадщини

через контакти з етно-культурними організаціями, товариствами та індивідуальними особами.

НАЦІОНАЛЬНА БІБЛІОТЕКА

Національна Бібліотека зорганізувала багатокультурне бібліо-обслуговування. Воно має за завдання постачати книжки в неофіційних мовах, які вживаються в Канаді, для публічних бібліотек, поширювати збірки книжок у неофіційних мовах у більшості бібліотек. Першу колекцію книжок вислано з Оттави у березні 1975 р. Плянується додавати річно по п'ять нових мов, що має досягнути загальне число 70.

Подавайте свої погляди або звертайтеся по інформації листовно до:

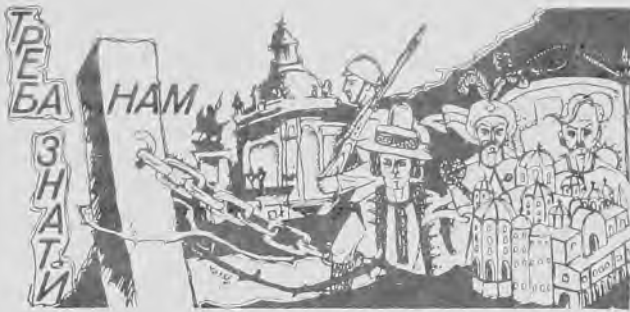
**Multiculturalism, 16th Floor, 66 Slater Street,
Ottawa, Ontario K1A 0M5**

Hon. John Munro
Minister Responsible
for Multiculturalism

L'hon. John Munro
Ministre chargé
du multiculturalisme

ЗМІНИ У ВИМОГАХ ЮНАЦЬКИХ ПРОБ

3-тя ПРОБА "СКОБИНОГО ЛЕТУ" НА СТУПІНЬ СКОБА/ВІРЛИЦІ

Від Редакції: Слідом за попередніми числами "Юнака" в цьому подаємо змінені вимоги до 3-ої юнацької проби. Ближні пояснення знайдете в листопадовому числі "Юнака".

ПЕРЕДУМОВИ ПЕРЕВІРКИ ПРОБИ:

1. Закінчених не менше як 15 років життя і не більше як 17.
2. Виказував/ла добру пластову поставу на ступені розвідувача/ки. У випадку, коли як розвідувач/на він/вона одержав/ла пластову пересторогу, тоді Рада Гурткових мусить потвердити на письмі, що він/вона старався/лася поправитися.
3. Викажеться успіхами у шкільній науці та обов'язковому навчанні українознавства.
4. Викажеться власним посібником "Життя в Пласті".
5. Доки, що передплачує та читає пластовий журнал для юнацтва і читає один загальногромадський український журнал чи газету.
6. Внесе до Ради Гурткових власноручно написане прохання, даючи докази, що виконав/ла всі передумови проби, і долучить свій життєпис, подаючи ведені діловодства, одержані відзначення і т. п.

ЗАВВАЖЕННЯ

а) Юнаки і юначки, що закінчили 18 років життя або закінчили середню освіту (залежно, котре раніше), мусять бути звільнені з УПЮ без уваги на те, чи вони успішно відповіли вимогам 3-ої проби, чи ні. Відхилення (максимум 1/2 року) дозволяється лише у випадках, де цілий гурток звільняється з УПЮ.

б) У місцевостях, де немає вищих курсів українознавства, КПС може визначити додаткові вимоги з українознавства, окрім тих, що подані в вимогах 3-ої проби.

ПЕРЕВІРКА ПРОБИ

Перевірку 3-ої проби проводить окрема Комісія перевірки 3-ої проби "Скобиного Лету", покликана Кадром Пластових Виховників даної станиці (чи пластової групи або й країни, де немає станиць). Комісія складається з членів Кадри Пластових Виховників станиці (групи, країни) під проводом голови Комісії, визначеної проводом КПВ станиці (групи, країни), і включає кошового і кошову, зв'язного або зв'язкову і впорядника або впорядницю гуртка, до якого належить кандидат, і, в міру потреби, запрошених фахівців. Склад комісії, за винятком зв'яз-

ного/ої та впорядника/ці, є той самий для всіх, зголошених до перевірки пластунів і пластунок даної станиці (групи, країни і не міняється протягом наданні станичної старшини (групи, країни). Комісія оцінює пластову поставу кандидата/ки та перевіряє, чи він/вона відповідає наступним вимогам:

ВИМОГИ

1. ТРИ ГОЛОВНІ ОБОВ'ЯЗКИ ПЛАСТУНА

1. а) Виконує релігійні практики свого віровизнання.
- б) Знає в загальному історію української церкви.
- в) Знає про сучасний стан і провід української церкви в світі.
2. Знає важливіші постаті, події та дати з історії України 19 і 20 ст.
3. Знає про розвиток української громади в діаспорі.
4. Знає про сучасний політичний, релігійний і культурний стан українського народу в Україні та інших країнах світу, зокрема його чисельний стан, організаційну побудову, провід і його культурне життя.
5. а) Знає, які обов'язки мають українці у відношенні до свого народу.
- б) Вміє розрізнити поняття нації від поняття держави та пояснити, на чому полягає державна самостійність.
6. Доки, що інформує про Україну та українців довкілля, в якому живе (представить як доказ відповідний лист до преси, участь в організуванні виставки, збірки чи подібної акції та інше).
7. Знає про український студентський рух та його ролі в розвитку української нації, зокрема в країні, у якій живе, і в Україні.
8. Знає про головні міжнародні молодечі організації чи рухи.
9. Читає українську пресу і пластові видання. Зробить короткий огляд подій з українського громадського життя на означену тему або виканеться, що його/її допис був друкований у пластовій або іншій українській пресі чи виданнях.
10. а) Виканеться прочитанням протягом останніх 2 років не менше як 10 творів українських письменників, які має в своїй бібліотеці.
- б) Орієнтується в українській літературі 20 століття і розповість про життя і творчість одного українського письменника з того часу.
11. а) Знає, чому потрібно плекати українські народні обрядові звичаї та традиції.
- б) Підготує з іншими членами гуртка програму, пов'язану з народним звичаєм, і проведе її в курені, коші, станиці чи для громади поза Пластом. (Напр., Андріївський Вечір, гагілки, вечорниці, Івава Купала тощо).
12. а) Орієнтується в ділянках українського народного мистецтва.
- б) Доки, що знає більш детально одну з ділянок народного мистецтва або здобуде іспит вмілості з одної з тих ділянок.
13. Виготовить карту України вибраної ділянки і вивісить її у пластовій домівці. (Напр., етнографічну, географічну, господарську, кліматичну, географічну тощо).

14. Подасть проєкт і за згодою пластового проводу проведе акцію збірного доброго діла куреня, тобто акцію пластового заробітку на добру справу або безкорисну працю для досягнення добродійної мети.

II. ПЛАСТОВИЙ ЗАКОН

1. Здобуде пластове відзначення або призначення зв'язкового/ої перед куренем.
2. Дає добрий приклад своїм молодшим друзям і подругам у виконванні пластового закону.
3. Викажеться листуванням з пластовими друзями інших країн світу.

III. ІСТОРІЯ ПЛАСТУ

1. Знає про сучасний стан Українського Пласту, зокрема про те, в яких країнах він діє, приблизний чисельний стан і його розподіл за країнами і уладами, які є пластові видання та важливіші події в сучасному Пласті.

IV. ОРГАНІЗАЦІЙНА ПОБУДОВА ПЛАСТУ

1. Знає організаційну побудову центрального пластового проводу.
2. Знає, хто є Начальним Пластуном і хто очолює Головну Пластову Булаву і Головну Пластову Раду та які є їхні завдання.

V. ПЛАСТОВЕ ПРОВІДНИЦТВО

1. Знає характеристику доброго провідника.
2. Був/ла членом Ради Гуртових протягом одного року або є впорядником/цею новацького роя, який доведе до однієї з проб, або був членом булави чи інструктором табору.
3. Візьме участь у підготовці та проведенні одного курінного табору або 3-денної прогулянки.
4. Проведе впоряд з куренем.
5. Виголосить плян праці гуртка або роя на один квартал (3 місяці).

VI. ПРАКТИЧНЕ ПЛАСТУВАННЯ

1. Здобуде 4 з поданих пластових вмілостей: табірництво, мандрівництво, піонерство, картографія, сигналізування, куховарення, три пера.

VII. ТІЛОВИХОВАННЯ

1. Здобуде Пластову Відзначку Фізичної Вправності (див. "Життя в Пласті", де подані вимоги) для свого віку.
2. Здобуде одну вмілість із спортової ділянки.

VIII. ПЕРША ДОПОМОГА

1. Здобуде вмілість із першої допомоги.

IX. ЖИТТЬОВА ЗАРАДНІСТЬ

1. Здобуде дві додаткові відзначки пластових умілостей, одну з них з ділянки домашнього господарства.

Із зайнять у пластовій дівіції...

ВИВЧАЄМО НОВІ УКРАЇНСЬКІ СЛОВА

Ви добре знаєте, що нам часто бракує українських слів і ми, в поспіху розмовляючи, замінюємо їх чужими. Хто ж має час думати, що це чи інше значить і де за ними шукати. А що, якби ми так на кожних сходах посвятили принаймні кілька хвилин на засвоєння одного-двох нових українських слів або синонімів знайомих уже слів?

Ось, напр., сьогодні подамо вам декілька слів про шкільне приладдя, яких вам напевно часто бракує і ви вживаєте чужих.

1. Славний і так часто вживаний т. зв. "скач-тейл" — це самоклеїтка.

2. Прилад до зчіплювання карток — скобляр.

3. Прилад до стругання олівців — стругачка.

4. Популярні "шпанеглі" — це шпанівки.

5. Вільні картки з дірками до зошита — вільнолистий папір.

А ось вам гра із синонімами із "В дорогу з юнацтвом":

Провідник гри читає слово (напр. іней) і звертається до одного з учасників гри. Той повинен негайно сказати синонім до цього слова — отже у цьому випадку "паморозь". Учасник, що помилився або не знає синоніму, вибуває з гри. Виграє той, хто ні разу не помилився.

Слова ведучого

казан
крапля
красунь
круча
лічити
майдан
мало
молодість
нагодувати
негайно
неживий
урочистий

Відповіді учасника

котел
капля
красень
урвище
рахувати
площа
трохи
юність
накормити
зараз
мертвий
святковий

КИТИЦЯ НЕЗАБУДЬКІВ НА СВІЖУ МОГИЛУ МАРКА МАЦИКА

Сумна була неділя 24-го жовтня 1976 р., темні тяжкі хмари покрили небо, від удару холодного осіннього дощу з дерев спало не тільки пожовкле листя, але також ще цілком зелені листочки.

Вони грубим різноколіровим килимом прикривали землю. З чудових цвітів, які ще так недавно прикрашували наші городи, не залишилося майже нічого.

Мимоволі насувалося питання — що сталося, де поділася краса природи? У відповідь розум підказував — так воно є, так мусить бути, вся природа готується до зимового сну, щоб на весну знова оживити наші душі своєю пишною красою.

Сумна була природа, але ще більший сум і жаль огортав душі тих, до кого вже добігла страшна вістка — що нічю 24-го жовтня 1976 року загинув трагічною смертю в автомобільному випадку 19-тилітній Марко Мацик з Іст Айсліп, улюблений син п. Христі Леонард — учительки Школи Українознавства в Гемпстеді.

Бл. п. Марко Мацик — колишній учень Школи Українознавства при Українській Католицькій Церкві Св. Володимира в Гемпстеді,

пластун, спортсмен, любитель природи, був цікавим, чесним юнаком, надзвичайно скромної вдачі. Він був дуже прив'язаний до своєї родини і родинного дому. Був товариський і веселий, для кожного мав привітну усмішку. Мав особливу відразу до облуди і фалшу. Був завжди готовий допомогти іншим, ніколи не очікував похвали, а навіть її уникав, за це його любив кожний, хто мав змогу його пізнати.

Усе це можна було завважити під час похоронних відправ, які відбувалися на протязі кількох днів. В похоронному заведенні, де спочивало тіло покійного, щодня збиралася велика кількість людей.

Болючим було дивитися на численні колони молоді — друзів покійного зі Школи Українознавства, з Пласту, з американської школи, із спортової дружини, які прийшли попрощатися востаннє зі своїм другом. Прийшла також з курінним прапором зорганізовано група пластунів з Гемпстедської Станиці, під проводом станичного Богдана Копистянського. Під час панахиди вони стояли з двох боків біля домовини Покійного, прощаючи на вічність свого пластового друга Марка.

Бл. п. Марко Мацик відійшов у вічність на весні свого буйного життя, залишаючи в безмежному болю, горем прибиту маму п. Христю Леонард, батька Юрія Мацика, прибраного батька Ричарда Леонарда, брата Володимира і сестричку Катрусю, багато ближчої і дальшої родини і цілу українську громаду.

Вічна Йому Пам'ять!

Катерина Мицьо

ДОБРЕ ДІЛО МАРКА

Марко був дивним хлопцем. Як кожний у віці юнакування "шукав за собою", не знав чого бажає, був повний суперечностей, сумнівів і несподіваних вчинів. Проте одночасно був знаменитим спортсменом, любив природу, почувався найщасливішим у пластових таборах і радо допомагав іншим.

Здається навіть найближчі не знали завжди, які думки і мрії блукали в голові Марка, чого він властиво бажає і як хотів би запланувати своє життя.

Часом лежав годинами самотній, слухаючи популярну музику з платівок, а іншим разом стояв також годинами на руштуваннях місцевої української церковці, малюючи пильно її стіни.

Мріяв голосно, що стане колись мільйонером, але рівночасно через кілька днів допомагав зовсім незнайомим людям будувати на горі басейн, і не хотів за це заплати.

Власне цей басейн і був предметом розмов та дивування Маркової родини. Бо де ж тут логіка? Помагати зовсім чужим людям, відмовитися взагалі від заплати, а одночасно мріяти — якнайшвидше заробити багато грошей!.. Марко вияснював причини такого його погляду. Якось почав випадково розмову з незнайомим — сусідом із другого кінця вулиці. Показалася, що цей новий мешканець був глибоко віруючий, а Марко саме тоді також полонений був релігійними проблемами настільки, що товариші почали його кликати

“пріст”. Так вони знайшли спільну мову.

Чому отже не зробити доброго діла? — боронився дома Марко — він же пластун, чи ж не можна зробити чогось справді поважно-го замість висміюваного переводження бабуні через вулицю?

**
*

Здається усі давно забули за це добре діло — аж сталося це трагічне.

Марко вертався ніччю додому і бракувало ще кілька хвилин дороги до вулиці, де жив — коли у його авто вдарив з цілою силою п'яний водій, їдучи у протилежний, як треба, напрям. Казали, що Марко загинув на місці... Аж тут до його батьків зголосився незнайомий сусід із дружиною. Це вони почули силу зудару двох авт недалеко їхньої хати й перші були на місці випадку. Яке ж було їхнє потрясіння, як у жертві впізнали свого помічника — Марка. Коли побачили, що тут залишається лише молитва, — вони стали навколiшки біля Марка і молилися голосно до його останнього віддиху.

**
*

Хтось скаже: збіг обставин, припадок, здумана сентиментальна історія з якоїсь новелі?

Ні — це факт, ніким не підроблений, в нічому не змінений.

Факт, який застановляє і викликає глибоку віру у вартість добра і помочі ближньому.

Марка вже немає — але його “добре діло” залишиться напевно у пам'яті незнайомого чужинця, у родини й в усіх, що про це знали.

І ця віра буде жити й продовжувати добре діло Марка у формі так несподіваній для цих, що будуть ним користуватися, як колись був несподіваний для незнайомого вчинок Марка.

Цим разом відчують силу доброго діла наші пластуни-юнаки, яким Марко допоможе радіти цим, що для нього було наймиліше — таборуванням. Десь далеко, в заморських країнах завдяки Маркові буде кожного року якийсь юнак сміятися до сонця, сидіти при вечірній ватрі і може там, серед українських друзів він “найде себе”.

О. М.

У пам'ять Марка його мати встановила стипендію на літній пластовий табір для незможного юнака в Аргентині або Німеччині та склала на ту ціль 265 ам. дол. до Головної Булави.

НОВІ ПЛАТІВКИ

СОФІЯ РОТАРУ

Нова платівка “Подорож на Україну” — сучасні пісні і танці, які виконує Софія Ротару (укр. співачка з Буковини) доказує, що українську легку музику можна так само добре пристосувати до сучасних стилів і смаків, як американську чи яку-небудь іншу.

Ця пластинка різниться від інших тим, що складена з репертуару, який є дуже оригінально аранжований. Майже всі пісні виконані в стилі модерного “рок”, але це не значить, що пластинка одноманітна або надоїдлива. Якраз навпаки! Кожна пісня цікаво інтерпретована і тому її залюбки слухається.

Солістка Софія Ротару* здобула собі велику популярність; на цій пластинці вона проявляє вповні свої великі здібності як співачка легкої музики. Своїм приємним і соковитим меццо-сопрано Софія вміло передає кожне почуття слухачеві, чи то сум (Жовтий лист), чи радість (Ой чорна я си, чорна), чи кохання (Сизокрилий птах). Також треба підкреслити її дуже добру дикцію.

Софія співає з інструментальним ансамблем “Червона Рута”, яким керує А. Євдокименко. Це не є перша пластинка, на якій появляється цей ансамбль, і видно, що він стоїть на високому рівні. Всі музиканти вишколені, а сам ансамбль дуже добре зіграний. Місцями один інструмент надмірно заглушує інші, але це не вина ансамблю, а звукового режисера.

Ця платівка може цікавити не тільки тих, які люблять українську легку музику, але кожного. Якщо є такі, що нею не цікавляться, їм тільки треба послухати Софію Ротару. Я дуже рекомендую цю пластівку головно молоді, а також старшим, щоб переконались, що “рок” не завжди дикий і поганий.

Ст. пл. Олесь Күзішин

* В Україні називають її “співачкою синіх гір”.

ВІДКРИТТЯ ПЕРШОЇ ПЛАСТОВОЇ ДОМІВКИ В АВСТРАЛІЇ

1975 року здійснилася мрія пластуна Мелборну. Станиця постановила купити будинок (який щасливим збігом обставин сусідє з Народним Домом), щоб нарешті, після 25-тих років свого існування, мати свою домівку — ПЕРШУ ПЛАСТОВУ ДОМІВКУ на австралійському континенті! Зваживши матеріяльні умови нашого поселення в Австралії, а також факт, що в 1960-му році закуплено велику пластову площу "Сокіл", розбудова якої вимагала постійної праці та фінансових зусиль, набуття домівки вдалося зреалізувати завдяки розумній економіці станичного проводу та жертвовності пластуна Мелборну.

Пластунки і пластуни, почувавши себе гордим власниками "рідної хати", з ентузіазмом взялися до відновлення та влаштування домівки, а закінчивши ці роботи, постановили врочисто відсвяткувати її відкриття. Ця історична подія сталася в неділю, 18-го липня 1976 року. О год. 3-й по полудні пластуно та громадянство Мелборну заповнили вщєрть велику залю Народного Дому.

Зразу відбулася збірка, піднесення національного прапора та дефіляда пластових частин. Станичний пл. сен. Богдан Яськевич привітав присутніх та попросив духовенство посвятити домівку. Посвячення провели владики УКЦ Кир Іван Прашко, протопрєсвітер УПЦ о. Борис Стасишин та пл. сен. о. Яків Креспо.

Після посвячення станичний врочисто передав ключі станичній старшині, висловив подяку громадянству за підтримку та жертвовність, підкреслив ініціативу та зусилля попереднього станичного проводу у зв'язку з набуттям та виплатою домівки. За словами станичного, пластова домівка має стати центром пластового життя, де пластова молодь повинна знайти місце для своїх зацікавлєнь, до якої всі пластунки і пластуни повинні спішити з охотою не лише на сходи, але й на те, щоб там проводити час дозвілля. Опісля станичний представив присутнім членів нового станичного проводу, закликаючи при цій нагоді все пластуно та батьків до співпраці.

Потім були привіти від громадських установ та організацій, у яких відчувалося тепло та сердєчну зичливість до пластової молоді і її нового надбаня. Після офіційної частини почалася ватра, яка була центральною точкою

дальшої програми відкриття. Ватру переплітали виступи на сцені поодиноких пластових частин, від новацтва почавши. Дівчанка гнізда "Приятелі природи" вивели колискову "Спи дитятко", а новаки ілюстрували дотєпну пісєнку "Раз наш тато авто мав". Квартєт юначок і старших пластунок при акомпанієменті гітар заспівав пісєні "Ясєні" та "Стояла циганка".

Згодом була драматизована пародія казки про Попєлюшку, яку презвано "Попєльничкою". Виконавцями були "Лісові Чорти", то й не диво, що Попєлюшка була двоєтрової висоти. Велику сензацію викликала справжня жива качка, яка злинула (на шнєрку) на сцену, щоб допомогти бідній Попєлюшці в праці. В останній точці взяли участь юнацтво, старше пластуно та сєньйори. Це був хореографічний монтаж під назвою "Еволюція танку", який почався дикими стрибками первісних людєй, опісля були: грецький клясичний танок, менєт, вальс, полька, танго, фокстрот, чарльстон, твіст і... знову дикі стрибання рок-єнд-рол.

Традиційним "Ніч вже йде" закінчилася ватра; тоді дбайливі пані з Пластприяту запросили усіх на чайок та смачну перекуску.

Над нашою домівкою зійшов місяць, коли ми розходилися домів.

Той самий місяць, що сріблить пластові шатра в таборах в Європі і Америці, той самий, що присвічує пластунам у мандрівках по верхах рідних Карпат... Аж не віриться, що він знайшов нас, пластунів, тут в Австралі, так далеко від Батьківщини!

Так, це можливо, бо пластова ієєя невмируща і житимє завжди, де тільки поселиться українська родина.

- Чи знаєш, що дівчата мають чистіші думки від хлопців?
- Свята правда! Ти того не знав?
- Але знаєш чому?
- Чому?
- Бо дівчата міняють їх дуже часто...

**

Панночка: — Мене питали вже мільйон разів, чи не вийшла б я заміж.

Тітка: — Хто питав?

Панночка: — Батьки.

3 книжки "Округлі квадрати"

ВИСЛІДИ 2-го КОНКУРСУ НА МОЛОДЕЧИЙ ТВІР в Австралії

У неділю 10-го жовтня у фойє Українсько-го Народного Дому в Ессендоні біля Мелборну відбувся Літературний вечір учасників конкурсу на мистецький молодечий твір. Брати участь у ньому могла тільки молодь до 21-го року життя.

У конкурсі взяло участь 6 осіб — 2 хлопці і 4 дівчини. Майже всі пластуни. У фойє було близько 40 слухачів, коли наша творча молодь сіла за президіальний стіл. Як конкурс, так і вечір організував Літературно-мистецький клуб ім. Василя Симоненка в Мелборні, а 200 доларів нагород пожертвував прихильник нашого Клубу Володимир Каспенкович.

Вечір відкрив кротким словом голова Клубу Дм. Нитченко, після чого учасники конкурсу прочитали свої твори. Опісля голова Клубу прочитав ухвалу або присуд журі конкурсу, що складалось із членів Клубу: Зої Когут, Божени Коваленко, Невана Грушецького, Павла Олійника, під головуванням Дм. Нитченка. Вона звучала так: 1. Відзначити такі три оповідання: **"Сон"** учня 6-ої кл. "гайскул" у Джілонгу **Тараса Мацібурка**, 17 років (псевдо Т. Новак); **"Чи це дійсно було?"** вчительки Рідної школи в Нобл Парку **Орисі Опар**, 21 рік (псевдо Антон Нім) і **"Початківець"** студ. Мелборнського університету **Ігоря Якубовича**, 17 років (псевдо Гр. Веренка).

2. Третю нагороду 40 доларів поділити між двома авторами: студенткою Педагогічного коледжу в Сідней Галиною Кравченко, 19 років (псевдо Біянка Кравець) за оповідання **"Жінка в червоних черевиках"** і ученицею Школи українознавства в Нобл Парку **Таїсою Шевченко**, 13 років (псевдо М. Мрійний) за опов. **"Повторена субота"**.

3. Другу нагороду 60 дол. присуджено **Олегові Шевченкові**, 18 років (псевдо Садова Голова) за опов. **"Небо горить"**.

4. Першій нагороді не присуджено нікому. Майже всі учасники конкурсу — пластуни.

Потім голова Клубу зачитав текст проголошення нового літературного конкурсу для двох різних груп щодо віку: для молоді 15 — 20 років і для трохи старших — 21 до 25 років включно. Писати можна на вільну тему у таких родах чи жанрах літератури: оповідання, новеля, казка, нарис або репортаж, гумореска, спогад, а для старшої групи додано й есей. Для кожної групи призначено по три на-

На фото: в першому ряді нагороджені та відзначені учасники літературного Конкурсу молодечої творчості на літ. вечорі в Ессендоні, біля Мелборну, 10-го жовтня 1976 р. Зліва: Тарас Мацібурко (17 років), Оріся Опар (21 рік), Тая Шевченко (13 р.) та Олег Шевченко (18 років). Відсутні Галя Кравченко (19 р.) з Сіднею та Ігор Якубович (17 років). З-заду стоять (зліва) прихильник Клубу Вол. Каспенкович, що пожертвував для конкурсних нагород 500 доларів, та голова Літературно-мист. клубу Дмитро Нитченко. Конкурс організував Літ.-мист. Клуб, фото: Євген Стефін.

Пластунка Оріся Опар (21 рік), учительна Рідної Школи в Нобл Парку, біля Мелборну, читає своє оповідання на Вечорі учасників Конкурсу молодечої творчості 10-го жовтня 1976 р. Конкурс проголосив свого часу Літературно-мист. клуб ім. Василя Симоненка в Мелборні. Ліворуч сидить Тарас Мацібурко, його оповідання ("Сон") відзначене. Фото: Євген Стефін.

городи по 100, 60 і 40 доларів. Той же прихильник Клубу Володимир Каспенкович пожертвував ще 300 доларів для нагород.

Ірина Білинська

Збагачуймо знання рідної мови

ПРО СПОРТОВНО-ВИШКІЛЬНИЙ ТАБІР НА "ВОВЧІЙ ТРОПІ"

Спортивно-вишкільний табір "Вовча Тропа", 1976 р.

Дорогий "Юначе"!

Дякую за поміщення мого листа про мою подорож до Мехіко. За цей час я ще відвідав "Дісней Ворльд" на Флориді. Це було дуже цікаво — але про це я не буду писати.

Мені дуже сподобалося, що скульптор Михайло Черешньовський взяв мене за свого "асистента", і я два рази вже показував чужинцям українську різьбу. Перший раз у Музеї історії природи, а другий у "Рокефеллер Центрі" 4-го липня, де ми мали свій стіл. Приходили різні люди, і я їм показував, як різьбити. Репортери робили з цього знімки і багато мене випитували.

Але цього літа найбільше гарних переживань я мав у Спортивно-вишкільному таборі, який відбувся в двох перших тижнях серпня. Його, як минулими роками, організував курінь "Червоної Калини". Комендантом був пл. сен. Б. Михайлів, а йому помагали інструктори.

Ми, учасники, вправляли майже всі

роди спорту, що відбувалися на Світовій Олімпіаді в Монреалі. Були в нас різні роди бігів, скоки в далечинь і височинь, метання диском і кулею, стрільня з лука і кріса. Відбувалися змагання в плаванні, копаного м'яча, відбиванки, метавки і пінг-понг. Відбувалося також думання, і мені було дуже приємно, що я переміг старшого противника, бо я один з молодших учасників спортивного табору.

Одним з інструкторів був мій брат Андрій, що мені не подобалося, бо я мусів його слухати.

У таборі було дуже багато учасників і всі між собою добре жили. Ми мали одну ватру і дві вечірки і нам було дуже весело.

Усі ми, учасники табору, мали червоні спортові одяги, т. зв. "алі-баби",

з відзнакою табору. Ми, спортсменці, виглядали в них дуже гарно на тлі зелені природи.

Наш провід тримав дисципліну і був справедливий. Табір називався "Спортивно-вишкільний табір УПЮ ім. бр. Савчинських".

Після закінчення табору учасники одержали дуже гарні грамоти та відзнаки.

Тому, що цей табір мені сподобався і я сподіюся, що "Червона Калина" знова організує його на другий рік, я ченаю вже тепер чергового літа, щоб знова поїхати на нього, і раджу всім такий табір відбутися.

Пл. уч. Лесин Кмета
21-ий Курінь УПЮ, Нью-Йорк

ПРОВІД НАШОГО ТАБОРУ

Від Реданції: Влітку 1976 року пластуни й пластунки Пластової Станиці в Денвері були у пластовому таборі в Лос Анджелес. Подаємо їхні враження з цієї гостини — таборування, яке, як бачимо, їм дуже сподобалося.

Багато людей — здається — думає, що комендант табору має дуже багато роботи. Я так не думаю! Мені здається, що найбільше обов'язків має бунчужний. Наприклад, наш бунчужний у Каліфорнії, Юрій "Ю-Ю" — Горчинський з Чікаго, організував стійки, провадив впоряд, робив перегляд шатер — як це робив, то викидав усі речі з шатер — та загальнодбав про цілий порядок у таборі.

"Ю-єві" дуже не подобалося, як таборовики вживали американської мови. За це він — за кару — заставляв їх робити різні речі, себто: говорити до дерев, ставати на голові, а найулюбленішим його карним заняттям було заставляти тих, що говорили по-американськи, писати вірші. Багато таборовиків під кінець табору мали цілі "Кобзарі".

"Ю-Ю" належав до куреня "Побратимів" і не дуже любив "Чорноморців". Він казав, що "Чорноморці" — це сміття з підлоги. Всі в таборі це знали, і як він тільки підходив до ватри, зараз починали співати: "Хочу стати Чорноморцем". Як "Ю-Ю" це

почув, зараз починав стогнати і біг швидким кроком до лятрини.

Нашою бунчужною була Маруся Федина з Клівленду, дуже гарна дівчина, але дуже мало говірлива.

Писаркою була Рена Минитин, чорноброва блондинка, яка жила в Каліфорнії та була дочкою станичної.

Членом проводу була також її сестра Марта, яка знала багато пісень і гарно співала та грала на гітарі.

Всі дівчата проводу проводили з нами гутірки. Не слід забути ще одного пластуна, Йосифа "Джов" Мицика з Чікаго, який був нашим комендантом. Я бачив коменданта тільки тоді, як ми їли, грали спортивні ігри або на ватрі.

Ми мали ще також інший провід, якого ніхто ні не вибирав, ні не наставляв, а це: Ігор Фіглюс і його приятель Віктор. Одного вечора вони вкралися до табору, зловили стійку і закрили її в лятрині. Тоді вони сказали цілому таборові, що є тихий алярм та що всі мають вийти на збірну. Всі таборивики, пів-сонні, вдягнулися і як дурні вийшли надвір, але там нічого не було. Коли ми це сказали правдивому проводові, вони вже цілу ніч не могли спати, так з того сміялися.

Пл. юн. Роман Кропив'янський

ПРОГРАМА ТАБОРОВОГО ДНЯ

Програма кожного дня починалася о годині 7-й ранку. Ми будилися під звук улюбленого крику нашого бунчужного. Тоді ми мали довгих десять секунд, щоб вибігти в коротких штанах на холодне повітря на площу, де відбувся прорух. Після проруху всі пластуни мали 45 хвилин часу, щоб помитися, передягнутися і впорядкувати шатра. Під кінець тих 45 хвилин відбувалася "легка" інспекція шатер. Після інспекції наш чистий табір виглядав так, якби його вдарило торнадо. Ліжка перекидані, наплечники тут, мішки там, а брудні черевики десь у повітрі. За гарно втримане шатро провід давав в нагороду "шолом чистоти". Та довгий час ніхто не одержував такого шолому, хіба час від часу дівчата його виграли.

Хлопці його дістали тільки один раз. Це було останнього дня, коли ми вивезли всі наші речі з табору і заховали в лісі. Комендант був такий здивований, що вже навіть не заглядав до дівочого табору, а зразу дав нам шолом. Після піднесення прапорів був сніданок. Їжа була досить смачна. Це був час, коли юнаки та юначки могли розмовляти між собою.

Після сніданку відбувався порядок. Ми там вчилися, як не сміятися на струнко та рахувати до "три". Часом ми навіть могли маршувати. Коли ми маршем верталися до табору, ми передягалися в щоденне убрання й ішли на гутірки. Спершу мені здавалося, що ці гутірки не були дуже потрібні, але під час одної теренової гри вони мені дуже пригодилися. Гутірок було звичайно дві чи три, а між ними спів.

О 12-й годині ми їли обід. По обіді була пообідня тиша. Всі цей час

дуже любили. Це був час, коли кожний міг робити, що хотів. Ті, які мали стійку попередньої ночі, радо йшли спати. Інші писали вірші, за кару за вживання англійської мови. Інші писали листи до дому або бігали по дворі.

О другій годині був спорт. Це також був дуже люблений час. Ми вибирали дружини та грали відбиванку, бейзбол або футбол. За півтори години була маленька перенеска, а тоді, аж до вечері, ми мали деякі гутірки, але більшість часу йшла на будову брами. Ми дуже тяжко працювали над цією брамою і при кінці були дуже горді з неї. Вона була яких двадцять стіп заввишки та стояла при вході до нашого табору.

При вечері було досить весело, бо праця майже кінчалася. Після вечері були зайняття по гуртках і підготовка до ватри. Ми тоді планували та вдумували снечі до ватри, а черговий гурток будував ватру. Ватра починалась десь біля восьмої години і кінчалася о дев'ятій тридцять. Це був веселий час, коли ми співали, розказували назки та показували наші снечі. Тому о пів до десятої ніхто не хотів залишати ватри, але вже був час іти спати. Ми перше співали "Ніч вже йде!", а тоді розходилися до своїх шатер.

Це був кінець одного таборового дня.

Пл. юн. Марко Івашко

ПРОЩАЛЬНА ВАТРА ПЛАСТОВОГО ТАБОРУ "ІСКРА НАДІЇ"

у Лос Анджелес, 2-го липня 1976 р.

Наша юнацька ватра була поділена на дві частини. В першій частині були з нами новачки і всі батьки. Ми були дуже щасливі пластуни, бо до нашого табору приїхав нас відвідати Начальний Пластун Юрій Старосольський. Він був присутній з нами на ватрі. У першій частині ватри він мав дуже зворушливу промову. Начальний Пластун оповідав, як він молодим пластуном таборював у горах Нарпатах на Україні. Їх табори були тоді на пластовій оселі "Соніт", Він згадував, як переживав кожну хвилину таборювання. Любив дуже стійку вночі, бо тоді всюди було тихо і був свіжий запах нарпатських соснових дерев. Ми всі дуже уважно його слухали, а мені пригадувалися наші гори Нарпати, у

яких я була два роки тому. А вони такі зелені-зелені і дуже пахучі.

По першій частині ватри новачки і всі батьки пішли. А ми з Начальним Пластуном залишилися, щоб при своїй юнацькій ватрі побути ще трішки довше з собою та цією ватрою закінчити наше двотижневе пластове таборювання. Всі ми думали про те, як гарно було тих два тижні в таборі. Юно і Днів розповідали різні пригоди, які ми мали за час нашого таборювання. Ми також робили снечі і співали багато пісень.

Багато з нас мали сльози в очах з жалю, що вже табір скінчився і яка шкода, що ми скоро роз'їдемося. Особливо ми, пластуни з Денверу, дуже жалували, що будемо прощатися з нашими друзями пластунами з Лос Анджелес, з якими ми так близько зжилися. Але так, як кінчається шкільний рік, як кінчаються ванації, так і таборі приходять кінець. Ми з жалем попрощалися з нашими друзями і всі вірили, що за рік знову зустрінемося в пластовому таборі при пластовій ватрі.

СКОБ!

Пластуна учасниця Наталя Федущак

ПРОГУЛЯНКА В ГОРИ

Був погідний червневий ранок. Члени гуртка "Скоби" 9-го Куреня УПЮ-ів ім. Святослава Завойовника в Нью-Йорку вибралися на дводенну прогулянку далеко в гори Кетскіл. Провідниками були впорядник гуртка ст. пл. Юрко Яримович та ст. пл. Юрко Вишняк.

Вирушили ми з Мейплвуду, Н. Й. Ішли за знаками стежки, що в'ється хребтом гір. Довкола нас прегарні гірські краєвиди і кристально чисте повітря! Пнемось стрімкою стежкою вгору на вершок "Томас Кол". А тоді йдемо на вершок "Блек Дом" на висоту 3,990 стіп. Перед нами чудовий краєвид — далеко внизу синіють два озера: Клеїт і Капра. Ми відчуваємо спрагу. По дорозі ніде не знайшли джерела.

Зближається вечір, і ми розтаборюємося на горі Бленгед. В далині видно ріку Гандзон і містечка на її берегах. Біля нас пасеться недалеко напівосвоєна сарна. Наша присутність її не полошить...

Вночі загостив до нас — їнак! Він погриз нам ринку, але на щастя не

знайшов новбаси, яку приніс наш друг. По півночі почалась злива, і ми мусли розбити ще одне шатро. А вранці до схід сонця, поснідавши, ми вирушили в напрямі "Норт Лейк", видряпалися на гору "Стоппел Пойнт", де відпочивали. Наступна зупинка була на вершці "Норт Пойнт". З того вершка видно вкне чудову околицію "Норт Лейк". І тут ми закінчили нашу 15-милеву мандрівку. На нас ченали батьки. Змучені, але щасливі і повні незвичайних переживань, ми верталися автами додому.

Пл. уч. Юрій Червінський

Гурток "Сноби" ІХ Куреня УПЮ-он ім. Святослава Завойовника в Нью-Йорку. →

З ЛИСТІВ ДО РЕДАКЦІЇ

Друг Дам'ян Ліщинський написав цього листа, подаючи свої враження з перебування у гостині серед української молоді в Югославі. Він був провідником групи туристів, у якій були майже самі члени Пласту.

Пробачте за спізнення. Повернулися задоволені й змучені. Мали чудові пережиття між нашими імігрантами в Югославії. Були в Інджі на вечірці, приготуваній для нашої молоді. Було багато їхньої молоді — було дуже тепле прийняття, заїхали ми до них, як до рідних. У неділю були ми запрошені до Сремської Містровиці на празник Богородиці. Були ми в церкві, а потім нас розібрали по домах на "празник" — гостили, як колись дома. Для них було це велике свято — бо перший раз в історії їхньої парохії хтось до них заїхав. Столи вгиналися від "їства і пиття", а найголовніше, в кожному домі нас очікувало щире українське серце та типова для наших людей гостинність.

Молоді не хотіли від'їжджати, але, на жаль, мусли. Проводили нас усі до автобуса співом. Прощання не було кінця — були сльози й поцілунки та обіцянки, що "знову повернемось до вас" на другий рік. Варто, що більше наших туристів до них заїжджали.

У Мюнхені наша молодь (місцева) прийняла нас холодно (добробут псує людей), навіть по Службі Божій, не хотіли піти з нами до каварні, дарма, що їхні провідники з Пласту їх до того намовляли.

СКОБ!

Д. Ліщинський

Дорогий Юначе!

У столиці нашої прибраної Батьківщини живе, росте і працює "Пласт", так як і в інших місцевостях, де живуть українці.

Як звичайно, в усьому дівчата ведуть перед, так і в нашій станиці під проводом колишньої зв'язкової, пл. сен. Оксани Лев, гуртки "Лисички", "Білі Чайки" та "Кобри" придабли чудовий курінний прапор. Так через віддану працю зв'язкової та юначок наша станиця дочекалася найбільш пам'ятного дня. У 1973 році, у присутності цілої громади та запрошених гостей, відбулося святочне посвячення прапора. Ці наші попередниці промостили шлях не тільки для куреня, але й для цілої станиці. У Вашингтоні ми перші і єдині гордимось нашим прапором.

Сьогодні більшість із них — старші пластунки, які працюють виховницями. На зміну їм прийшли нові юначки, які так само віддано працюють, як їх попередниці.

Завдяки підприємчистості нової зв'язкової, пл. сен. Ірини Ставничої, курінь відбув роковий марафон 9-го листопада минулого року. Із зібраних грошей частина залишилася на спортивний фонд, а решту заробітку в сумі \$75.00 пересилаємо на "Пресовий Фонд" Юнака. Ця постанова запала одностолсно!

Дорогий Юначе! Пересилаємо цей коротенький допис про наш курінь та долучуємо скромний даток на "пресовий фонд". Ми гордимось "Юнаком" і бажаємо йому багато літ у його важливій та відповідальній праці.

СКОБ!

За 50-ий Курінь ім. О. Лятуринської
пл. розв. Марта Ясінська,
курінний писар.

Замість квітів на могилу

св. п.

НАДІЇ з ПЕТРИКІВ ОНИШКЕВИЧ,

яка відійшла у вічність 28 жовтня 1976 р.

складаємо \$30.00 на пресовий фонд "Юнака"

\$20.00 Батьківський Кружок при Школі

Українознавства в Народньому Домі

у Трентоні, США,

\$10.00 Гурток Пластприяту у Трентоні, США.

Замість квітів на могилу

св. п.

НАДІЇ з ПЕТРИКІВ ОНИШКЕВИЧ

Мама нашого друга пл. сен. Любомира Онішкевича

складаємо \$10.00 на пресовий фонд "Юнака"

Члени Пластової Станиці в Трентоні, США.

Замість квітів на могилу

св. п.

НАДІЇ з ПЕТРИКІВ ОНИШКЕВИЧ

складаємо \$240.00 на пресовий фонд "Юнака"

по \$25.00 — Слава і Роман Ключаси; Софія і Олександр Негребельські, Зіновія і Зіновій Онішкевичі, Христина і Олег Самійленки;

по \$20.00 — Володимир Баранський, Петро Постолук, Оксана і Модест Соболти;

\$15.00 — Любомира і Михайло Пежанські;

по \$10.00 — Марія Баранська, Євгенія Корчинська, Евстахія і Атанас Мілянчикі, Роман Рогожа, Марія Ржепецька, Дарія Хухра;

\$ 5.00 — Іван Кедрин.

У світлу пам'ять

пл. юн. МАРКА МАЦИКА,

що згинув трагічно 24 жовтня 1976 р.

Родина і Приятелі складає \$575.00 з призначенням:

\$310.00 на пресовий фонд "Юнака"

і \$265.00 на таборову стипендію **ім. МАРКА.**

\$50.00 Залишені ошадности св. п. Марка,

\$100.00 Христина і Ричард Леонарди — батьки,

по \$50.00 — проф. Ярослав і Стефа Іванчуки,

Марія і Микола Савицькі;

\$30.00 — Школа Українознавства УНЦ св. Володимира в Гемпстеді, США,

по \$25.00 — Ляля і Роман Алисьневичі, Олександра

Бебей, д-р Степан і Любов Іванчуки, Марта і

Орест Качмарські, Ольга і Микола Кузьмович,

Христя і Юрій Савицькі, Любо і Володислав

Федуни, Ярослав і Люба Федуні, проф. Г.

Н. і д-р Марія Шнези;

\$20.00 — Марія Ржепецька;

по \$15.00 — Адріян і Ліліян Іванчуки, Н. Н.

по \$10.00 — Ірина Іванчук, Йосиф і Стефанія Іванчуки.

Замість квітів на могилу

нашої Подруги

св. п.

СОНІ ГАВРИШ

складаємо \$29.00 на пресовий фонд "Юнака"

Члени 6-го Куреня УПУ-он

ім. Уляни Кравченко в Едмонтоні

СПИСОК ДАРУНКОВИХ ПЕРЕДПЛАТ

1. Ст. пл. Адріана Генік-Березовська, Торонто, Канада, для юнака в Австрії.

2. Д-р Зеновій Гіль, Трентон, США, для юначки в Трентоні.

3. Пл. сен. Дора Горбачевська, Мідія, США, для Товариства Української Молоді в Бразилії.

4. Інж. Ярослав і ст. пл. Олег Цюки, Філадельфія, США, для Рідної Школи у Відні 5 дарункових передплат і для молоді в Югославії 2 дарункові передплати.

5. П. Юліян Савчак, Бруклін, США, для молоді в Аргентині, 3 дарункові передплати.

Разом 13 дарункових передплат.

Останнє наше повідомлення було поміщене в "Юнаку" ч. 10/76.

**

Пришліть і Ви дарункову передплату для незможних пластуниів, або в дарунку на Різдво, Великдень, день народження, іменини. Нагод багато для дарункової передплати "Юнака". Чекаємо!

Іван Франко

ДРІМАЮТЬ СЕЛА...

Дрімають села. Ясно ще
осіннє сонце сяє,
та холодом осіннім вже
в повітрі потягає.

Темнозеленії садки
дрімають вже без плоду,
і тихо гріються хатки,
і верби гнутьсь в воду.

Ще ліс не стогне тим важким
осіннім, довгим тоном,
і ще стрілою ластівка
звиваєсь над загоном.

ЧЕЛЯДНИЦЬКЕ НАВЧАННЯ ПІДГОТОВЛЯЄ ЛЮДЕЙ ДО ФАХОВОГО РЕМЕСЛА

І ДАЄ МОЖЛИВІСТЬ НА КРАЩИЙ ПРОЖИТОК

ОСЬ, ЩО ОНТАРІО РОБИТЬ, ЩОБ ДОПОМАГАТИ В ЦЬОМУ НАВЧАННІ

Розвиток економіки Онтаріо створює постійне запотребування на фахівців у всіх ділянках, а особливо серед фахових ремісників.

Щоб задовольнити попит, челядницька програма при Міністерстві коледжів і університетів (Ontario Ministry of Colleges and Universities) веде систематичне навчання на місці праці та пов'язані з цим інструкції в клясах у різних родах ремесла.

Залежно від фаху, челядництво триває від 2 до 5 років, а челядники отримують зростаючий відсоток платень кваліфікованих ремісників. Після закінчення навчання челядник кваліфікується на свідоцтво челядника (Certificate of Apprenticeship) і де прислуговує, свідоцтво кваліфікацій (Certificate of Qualification).

Ваш Онтарійський уряд видав спеціальну брошуру п. н. "Ремісничє навчання" ("Training for the Skilled Trades"), яка описує челядницьку програму, має список родів ремесла, про які пише і дає поради, як вступити на навчання.

По примірник пишїть до:

Information Resources Branch
Ministry of Colleges and Universities
Mowat Block, Queen's Park,
Toronto, Ontario M7A 1B9

Ministry of Colleges
and Universities
Harry C. Parrott, DDS,
Minister

William G. Davis,
Premier

Province of Ontario

Плaстун є ошадний...
(4-та точка плaстового Зaкoну)
... дoбрє тaкoжє кoли щaдить в укрaїнській устaнoві нaгoду дo тoгo дaє: Крeдитiвкa "Сaмoнoмiя"
558 Summit Ave., Jersey City, N.J. 07303

THE
MULTICULTURAL HISTORY SOCIETY
OF ONTARIO

ОНТАРІЙСЬКЕ БАГАТОКУЛЬТУРНЕ ІСТОРИЧНЕ ТОВАРИСТВО

Недавно засновано Онтарійське Багатокультурне Історичне Товариство, яке має завдання збирати й зберігати матеріяли, що відносяться до імігрантів й етнічних та багатокультурних справ усіх громадян провінції Онтаріо.

Товариство отримує фінансову допомогу від "Вінтаріо" і близько пов'язане з Онтарійськими Архівами. При допомозі усієї громадськості Товариство буде старатися творити дослідні й освітні багатокультурні центри при наших архівах, університетах і бібліотеках.

Товариство звертається до усіх тих, які зацікавлені працювати у цій ділянці як добровольці чи дослідники, писати до Товариства по докладніші інформації.

The Multicultural History Society of Ontario
5 Hoskin Avenue
Toronto, Ontario M5S 1H7

ВЕСЕЛИЙ КУТОК

Наречений до своєї милої:

— Кохана, як мене хтось питається, що я в тобі бачу, то що я маю відповісти?

Ліда: — Я йому хочу зробити прикрість на ціле життя!

Люба: — То вийди за нього заміж...

СПИСОК ДАТКІВ НА ПРЕСОВИЙ ФОНД "ЮНАКА",

що вплинули до 26 листопада 1976 р.

США:

Родина, приятелі, знайомі і Школа Українознавства УКЦеркви св. Володимира у Гемпстері, США (\$30.00) у світлу пам'ять пл. юн. Марка Мацина \$310.00

Замість квітів на могилу св. п. Надії з Петринів Онишкевич — Родина і приятелі склали \$240.00, Батьківський Кругок при Школі Українознавства \$20.00, Пластова Станиця, \$10.00, Пластприят у Трентоні \$10.00 разом \$280.00

38-ий Курінь УПУ-ок ім. Марусі Тарасенко, Пассейк, із добровільних датків в часі мистецької виставки учениць і учнів малярської школи мисткині Софії Петеш 120.00

Членки 50-го Куреня УПУ-ок ім. Оксани Лятуринської, Вашингтон, зібрані гроші з марафону роверами дня 9 листопада 1975 р. 75.00

Члени Куреня УПС-ів "Чота Крилатих", США і Канада з нагоди святкування 30-ліття Куреня, що відбулося 11 і 12 вересня ц. р. 50.00

Пл. юн. Катерина Кулан, Кліфтон 5.00

Ст. пл. Андрій Гриньків, Дітройт 5.00

Пл. юн. Катруся Слабодух, Френклін Лейкс 4.00

По \$2.00

Пл. юн. Яромир Зінкевич, Елліот Лейк, Іван Бойчук, Елмбуд Парк, Борис Ганкевич, Чікаго, Роман Манух, Боффало 8.00

По \$1.00

Пл. юнаки: Роман Ванджур, Юрій Великий, Марко Вишницький, Олександр Гладний, Ярема Дашко, Нестор Дутко, Ігор Дяченко, Іван Касприк, Мирон Левицький, Борис Люшняк, Нестор Маркевич, Орест Наваринський, Марко Оришкевич, Ігор Пеняк, Стефан Ременюк, Марко Роздольський, Аскольд Рихтицький, Євген Свитник, Юрій Харук, Іван Чемерс, Тарас Бойко, Максим Верещака, Данило Галібей, Роман Григорчук, Ігор Гриневич, Орест Гіліцинський, Яро Дахнівський, Марко Костко, Марко Маркевич, Мирон Маркевич, Андрій Мельник, Андрій Мізь, Роман Мудрий, Марко Пілецький, Григорій Проскурин, Олександр Радловський, Мирон Трошук, Андріян Швець, Орест Чучук, Богдан Харкевич — усі

з Пл. Станиці в Чікаго; пл. юн. Юліяна Ратич, Едісон, пл. юн. Андрій Гудима, Балтімор, пл. юн. Роман і Євген Мелех, Гаяттсвіл, пл. юн. Роман, Адріян і Левко Пилипці, Сілвер Спрінг, разом 44.00

США разом

\$ 901.00

КАНАДА:

Членки 6-го Куреня УПУ-ок ім. Уляни Кравченко, Едмонтон, замість квітів на могилу св. п. пл. юн. Соні Гавриш 29.00

Тіна і Ігор Боровець, Торонто, замість квітів на могилу св. п. проф. д-ра Михайла Гуцуляна (померла згідно в "Юнаку" ч. 12/76) 20.00

Пл. юн. Марко Джуглей, Торонто 3.00

пл. юн. Галина Бенеш, Торонто 1.00

Канада разом

\$53.00

АВСТРАЛІЯ:

Ст. пл. Марко Павлишин, Курпару 3.00

Усі разом

\$ 957.00

Чи Ви вже вирівняли передплату?

АРКА ЗАХІД

це не лише

модерна українська книгарня
і крамниця гарних дарунків,
але також

справжній мистецький осередок
для обслури українців Торонто та дооколичних місцевостей.

- книжки, часописи і журнали;
- грамофонні пластинки, радіоприймачі, друкарські машинки;
- різьба, кераміка, образи, кристали, порцеляна, полотна і нитки "ДМС" до вишивання, вишивши, жіночі хустини;
- великий вибір гарних дарунків на різні okazji;
- висилка пакунків в Україну.

ARKA WEST

2282 Bloor St. West

Toronto 21, Ont.

Telephone: 762-8751

ОЩАДНІСТЬ

це прикмета кожного доброго пластуна
та кожної доброї пластунки.

ПЛАСУНИ і ПЛАСУНКИ!

Складайте Ваші ощадності
у найбільшій і найстаршій кредитівці
у Торонті

Українська Кредитова Спілка

297 College St. — Toronto 2B, Ont.
Tel.: 922-1402

Пластун Ти, юнак?

ОЩАДНІСТЬ — Твій знак!

Щадити щоденно учись!

Як будеш студент,

Той долар, той цент

Тобі допоможе колись

Здобути знання, прожиток, ім'я!

- ЗА ОЩАДНОСТЕВІ ВКЛАДИ "Самопоміч" платить 5½% ДИВІДЕНДИ.
- КОЖНА СУМА ВКЛАДУ враз із усіма фондами має своє ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ.

ФЕДЕРАЛЬНА КРЕДИТОВА КООПЕРАТИВА „САМОПОМІЧ“ У ЧІКАГО

2351 West Chicago Ave. — Tel.: HU 9-0520
Chicago, Ill., 60622, U.S.A.

ЗДОРОВИЙ і СМАЧНИЙ ХЛІБ
та всякі інші печива
випікає

УКРАЇНСЬКА ПЕКАРНЯ
власниками якої є

Анна і Роман Вжесневські

THE FUTURE BAKERY

735 Queen St. West, Toronto 2-B, Ontario
Tel.: EM 8-4235

Праця і ощадність забезпечать

Вашу майбутність!

Пластуни і Пластунки,

учні свято-миколаївських шкіл,

складайте свої ощадності у

СВЯТО-МИКОЛАЇВСЬКИЙ КРЕДИТОВІЙ СПІЛЦІ.

Спілка приміщується в будинку

Вашої школи і є відкрита від

год. 10 до 1 по полудні.

4 Bellwoods Ave., Tel.: 366-4529

Toronto, Ont. M6J 2P4

„ПОСІБНИК ЗВ'ЯЗКОВОГО“

можна **набути**

- в Канаді: у Пластовій кооперативі „ПЛАИ“

PLY Ltd., 768 Queen St. W.,

Toronto 3, Ont., Canada.

**Друкерія
КИЇВ**

виконує
всі
друкарські
роботи.

Друкуємо

- книжки
- часописи
- летючки
- афіші
- весільні запрошення
- фірмові друки

KIEV PRINTERS LTD. — Phone: 363-7839
860 Richmond St. West, Toronto 2-B, Ont.

Хто з Вас подорожує

* літаком * кораблем * поїздом * автобусом
у Канаді чи поза Канадою

повинен купити подорожний квиток та одержати безплатно потрібні інформації і поради
в українському подорожному бюро

МАРКІЯНА КОГУТА

і

ІГОРЯ КУРИЛІВА

Bloor Travel Agency

1190 Bloor St. West — Toronto 9, Ontario
Telephone: 535-2135 & 535-2136

POSTAGE PAID AT TORONTO, CANADA

If not delivered please return to:

YUNAK Magazine

2150 Bloor St. W. Toronto, Ont. M6S 1M8, Canada

Ціна: 90 центів RETURN POSTAGE GUARANTEED

**“МІЙ ПЕРШИЙ СЛОВНИК”
ЦІННА Й НЕОБХІДНА КНИЖКА
ДЛЯ КОЖНОЇ РОДИНИ І ШКОЛИ**

Здійснилася мрія наших визначних виховників — учителів — бл. пм. Ц. Паліїв та З. Зеленого. Уже можна набути у Видавництві Об'єднання Українських Педагогів Канади “Мій перший словник”, близько тисяча слів з ілюстраціями малярів Юрія та Яреми Козаків. Посібник необхідний кожній українській родині, яка плекає рідну мову.

Ціна книжки 6.00 дол плюс 50 центів на пересилку. Замовлення тільки грошовими переказами (Money Order) через труднощі з виміною чеків, слати на адресу:

“PLY” CO-OP. LTD., 768 Queen St. West
Toronto, Ont., Canada M6J 1E9